

Ikt. sz.: NOB/22-1/2013.

NOB-6/2013.
(NOB-77/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2013. március 26-án, kedden, 10 óra 3 perckor
az Országház földszint 1. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, napirend elfogadása, határozatképesség megállapítása	5
A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap Kós Károly Kollégiumának tájékoztatója	5
<i>Dr. Böröcz István kiegészítése</i>	<i>5</i>
<i>Dr. Szabó László Zsolt kiegészítése.....</i>	<i>7</i>
<i>Barlay Tamás kiegészítése</i>	<i>9</i>
<i>Dr. Havasi János kiegészítése.....</i>	<i>11</i>
<i>Dr. Gazsó L. Ferenc kiegészítése</i>	<i>13</i>
<i>Klemm József kiegészítése.....</i>	<i>15</i>
<i>Kulin Zoltán kiegészítése.....</i>	<i>16</i>
<i>Bartók Csaba kiegészítése.....</i>	<i>16</i>
<i>Maksay Ágnes kiegészítése.....</i>	<i>17</i>
<i>Képviselői kérdések, észrevételek, megjegyzések.....</i>	<i>18</i>
<i>Válaszadás, reagálás.....</i>	<i>25</i>
Egyebek	32

Napirendi javaslat

1. A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap Kós Károly Kollégiumának tájékoztatója

Előadók:

Dr. Böröcz István, az MTVA vezérigazgatója

Barlay Tamás, a Kós Károly Kollégium elnöke

Dr. Szabó László Zsolt, az MTVA vezérigazgató-helyettese

Dr. Havasi János határon túli különmegbízott, a Kós Károly Kollégium titkára

2. Egyebek

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Potápi Árpád János (Fidesz)**, a bizottság elnöke
 Dr. Kovács Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Ékes Ilona (Fidesz)
 Gaal Gergely (KDNP)
 Kalmár Ferenc András (KDNP)
 Kőszegi Zoltán (Fidesz)
 Szávay István (Jobbik)
 Dr. Szili Katalin (független)

Helyettesítési megbízást adott

Csóti György (Fidesz) Potápi Árpád Jánosnak (Fidesz)
 Dr. Hoppál Péter (Fidesz) Ékes Ilonának (Fidesz)

Meghívottak részéről**Hozzászólók**

Dr. Böröcz István, az MTVA vezérigazgatója
 Dr. Szabó László Zsolt, az MTVA vezérigazgató-helyettese
 Dr. Gazsó L. Ferenc, az MTVA vezérigazgató-helyettese
 Barlay Tamás, a Kós Károly Kollégium elnöke
 Dr. Havasi János határon túli különmegbízott, a Kós Károly Kollégium titkára
 Dr. Csermák Zoltán, az MTVA tagja
 Klemm József, az Újvidéki Rádió igazgatója
 Maksay Ágnes, a kolozsvári Video Pontes Stúdió vezetője
 Kulin Zoltán, a Kárpátaljai Megyei RTV vezérigazgató-helyettese
 Bartók Csaba, a Szlovákiai Magyar Televíziósok Szövetsége alelnöke, Szepsi

Megjelentek

Gálfi Melinda, a Duna Televízió Zrt. főszerkesztője
 Jakab Endre, a Székelyföldi Stúdió vezetője, Székelyudvarhely
 Kriják Krisztina, a „Drávatáj” című műsor és a Képes Újság főszerkesztője, Eszék
 Zver Ilona, a Szlovén RTV magyar műsorokért felelős vezérigazgató-helyettese
 Estefán Zsolt (Kós Károly Kollégium)
 Orsós Mária (Kós Károly Kollégium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 3 perc)

Elnöki bevezető, napirend elfogadása, határozatkéesség megállapítása

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm vendégeinket, képviselőtársaimat, illetve munkatársainkat, mindenkit, akit érdekel a mai bizottsági ülésünk, és köszöntöm a média képviselőit is.

A jegyzőkönyv számára szeretném bejelenteni a helyettesítéseket: Csóti György képviselő urat helyettesítem én, és dr. Hoppal Péter képviselő urat Ékes Ilona képviselő asszony helyettesíti. Megállapítom, hogy így határozatképes a bizottság.

Még egyszer köszöntöm a vendégeinket. Gyakorlatilag egy napirendi pontunk van, ez a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap Kós Károly Kollégiumának tájékoztatója, illetve egyebekben néhány dologról esik szó, a második napirendi pontban. Megkérdezem a bizottság tagjait, hogy elfogadják-e a napirendi javaslatot. Kérem, jelezzék! (Szavazás.) Úgy látom, egyhangúlag elfogadtuk.

A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap Kós Károly Kollégiumának tájékoztatója

Köszöntöm az MTVA részéről dr. Böröcz István vezérigazgató urat, dr. Szabó László Zsolt urat - nem tudom, megérkezett-e (*dr. Szabó László Zsolt: Igen, itt vagyok.*) igen, dr. Gázsó L. Ferenc vezérigazgató-helyettes urat, Barlay Tamás urat, a Kós Károly Kollégium elnökét, dr. Havasi János igazgatóhelyettes urat, határon túli különmegbízottat, a kollégium titkárát, illetve a kollégium teljes tagságát, akik az előadói asztal mögött foglalnak helyet.

Az előzetes forgatókönyv, illetve megbeszélés alapján Böröcz vezérigazgató úrnak, illetve Szabó vezérigazgató-helyettes úrnak 15 perc állna rendelkezésre, és Barlay elnök úrnak, illetve dr. Havasi igazgatóhelyettes úrnak szintén 15 perc, és természetesen, akik még a teremben vannak, munkatársak, ha ki akarják egészíteni az asztalnál helyet foglaló urakat, akkor természetesen ezt követően megtehetik. Ezután kerül majd sor a képviselői kérdésekre, illetve hozzászólásokra. Szeretném most, előzetesen jelezni, hogy a képviselői kérdéseket, hozzászólásokat összevonnánk, és a végén adnánk újra szót önöknek, tehát erre kellene számítani, hogy nem egy kérdés, egy válasz lesz a metódus. Úgy gondolom, hogy körülbelül fél 11 és háromnegyed 11 óra között kerülne sor a képviselői kérdésekre, és előzetesen negyed 12 vagy fél 12 körül tudnánk befejezni így az ülésünket. Ezt azért mondom, mert többen jelezték, így vezérigazgató úr is, hogy innen tovább kell mennie, illetve a bizottság tagjainak is más bizottsági ülésekre kell továbbsietniük.

Még egyszer köszöntöm önöket, és átadom a szót dr. Böröcz István vezérigazgató úrnak.

Dr. Böröcz István kiegészítése

DR. BÖRÖCZ ISTVÁN, az MTVA vezérigazgatója: Köszönöm a szót, elnök úr.

Képviselő Hölgyek és Urak! Az egymás közötti szereposztás szerint én most egy viszonylag rövidebb bevezetőt szeretnék mondani, egy összefoglaló, értékelő bevezetőt, ezután átadom a szót Szabó László vezérigazgató-helyettes úrnak, aki egyébként a gyártási területért is felelős vezérigazgató-helyettese az MTVA-nak, és ebben a minőségében ő fogja össze a külhoni médiaműhelyek és tudósítói hálózattal kapcsolatos előkészítő szerződés-kötési és ezzel kapcsolatos tevékenységet. Itt van körünkben, ahogy elhangzott elnök bemutatójából Gázsó L. Ferenc tartalomszolgáltatási vezérigazgató-helyettes úr is, és ha módot kap rá, akkor megköszönnénk, ha mint a tartalmi területért felelős vezető is kiegészíthetné néhány mondattal mindazt, amit mi előtte már elmondunk.

A Kós Károly Kollégium létrejötte és működése szempontjából nagyon röviden, szinte csak vázlatosan az elmúlt két év történetének néhány főbb pontját, mozzanatát érdemes

megemlíteni. A közmédiareform elmúlt két évének szerves részét képezte a külhoni médiaműhelyek, tudósítói hálózatok egységesítésének és más alapra helyezésének tevékenysége. 2011 elején a közmédiareform indulásakor az MTVA a négy jogelőd vállalatától négy különböző hálózatot örökölt, a Duna Televízió, a Magyar Televízió, a Magyar Rádió és a Magyar Távirati Iroda hálózatait örököltük meg. Ez azt jelenti, hogy ettől a pillanattól kezdve a Kárpát-medencei külhoni tudósítók, médiaműhelyek, különböző stábok szerződésai átkerültek hozzánk, tehát mi vagyunk attól a pillanattól kezdve a szerződéses partnerek.

2009-2010 tájékára ezek a hálózatok enyhén szólva is marginalizálódott helyzetbe kerültek, egyre kevesebb feladatot kaptak, egyre kevesebb pénzt sikerült az általuk előállított tartalmakért fizetni, és nyilvánvalóan a kisebb díjfizetés magával hozta, hogy műszaki megújulásra nem nagyon kerülhetett sor. Tehát tulajdonképpen örököltünk egy olyan négy fő elemből álló hálózatot, amely párhuzamosságokat tartalmazott, egymással ezek a hálózatok nem igazán voltak szorosabb kapcsolatban, és ezeknek a hálózatoknak a teljesítőképessége is leromlott, egyebek között, ahogy említettem a korábbi visszafogottabb megrendeléseknek is köszönhetően.

Az elmúlt két évben, ahogy majd Szabó vezérigazgató-helyettes úr ezt talán részletesebben a prezentációjában elmondja, nagyon sokféle lépést tettünk annak érdekében, hogy túl az egységesítésen, az egy kézbe kerülésen, a lehető legtöbb történjen a teljesítőképesség fokozása érdekében. Csak vázlatosan, és néhány pontra kitérve, átalakítottuk a szerződésrendszert, az elszámolási rendszert, lehetőséget biztosítottunk arra, hogy az értékes tartalmakért nagyon tisztességes díjat legyünk képesek fizetni. Hogy a számok nyelvére ezt lefordítsam, a prezentációban látni is fogják, amikor átvettük ezt az egész külhoni médiaszolgáltató rendszert, tudósítói rendszert, akkor összesen kettő darab úgynevezett pausál szerződése volt az MTVA-nak, ennyit örököltünk. Tehát két olyan szerződésünk volt, ahol gazdálkodásilag kiszámítható módon, havi átalányban is részesültek azok az alkotók, akikkel szerződésünk volt. Ma 26 ilyen pausál szerződésünk volt, ami eléggé látványos előrelépés. Amikor átvettük a rendszert, ha jól emlékszem – Laci pontosabb számokat is fog mondani -, 48 élő, hatályos szerződésünk volt, ma még kettő van előkészítés alatt, és ha ezt a kettőt megkötjük, akkor 70 darab szerződésünk lesz a Kárpát-medencében.

A 2010-es összesített szám hozzávetőlegesen áll csak a rendelkezésemre, hiszen különböző jogelőd vállalatok kifizetéseiről volt szó, de kb. 100 millió forintot fordított a külhoni tartalmak megrendelésére, kifizetésére az akkori közmédiarendszer. 2011-től kezdve természetesen pontos számaink vannak, 2011-ben ez 160 millió forintra ment fel, 2012-ben 310 millió forintért vásároltunk, ha szabad így fogalmaznom, tartalmat a külhoni médiaműhelyektől, és az idej terveinkben, amit a január-februári teljesítések is visszaigazolnak, meg fogja közelíteni a 400 millió forintot, amit a külhoni médiatartalmakért a partnereinknek fizettünk. Egyéb számokkal most nem jövök elő, ezek majd a prezentációból ki fognak derülni. Nagyon sok mindenről lehetne beszélni, a műszaki állapotról, hogy milyen új településeken jelentünk meg, de ezekről is majd szó lesz részletesebben.

A Kós Károly Kollégium tavaly jött létre, ennek az előzménye sajátos módon, és teljesen természetesen is egyúttal, Tusványoshoz kötődik, mert 2011 nyarán, amikor én e minőségemben először szerepeltem a tusványosi táborban, akkor szembesültem vele, hogy nagyon fontos lenne valahogy más alapokra helyezni az együttműködést a Kárpát-medencei szervezetekkel, a határon túli szervezetekkel, személyiségekkel, beleértve a különböző médiaműhelyek világát is. Akkor volt az a pont, amikor felkértem Havasi János kollégámat, hogy legyen a határon túli összekötőnk – ha szabad némi eufemizmussal fogalmazni –, a közmédia határon túli Kárpát-medencei utazó nagykövete, akinek az a dolga, hogy járja a Kárpát-medencét, és kapcsolatokat építsen, kapcsolatokat erősítsen. Ez volt az első kicsi, de fontos lépés annak érdekében, hogy egyre jobban képbe kerüljünk, fel tudjuk térképezni azt a szerződéses rendszert, azt a partneri világot, amellyel együtt kell dolgoznunk.

Tulajdonképpen tavaly, 2012 nyarán, az akkori tusványosi idő környékén fogalmazódott meg, hogy az új alapokra helyezett partneri rendszer, szerződéses rendszer napi szintű működtetéséhez szükség van egy grémiumra, szükség van egy testületre, amelyik katalizátorként, motorként folyamatosan kapcsolatot tart a mi szerződéses partnereinkkel, egyúttal fórumot is jelent, hogy a különböző országrészek médiaműhelyei, médiaalkotói, újságírói, tudósítói elmondhassák a véleményüket, képviselhessék a saját szempontjaikat, érdekeiket, és egyúttal szervező erőként is működik a kollégium. Ekkor neveztük el Kós Károlynak ezt a kollégiumot, mely szervező erőként össze is fogja az immáron közel 70 szerződésből álló elég nagy rendszert.

Tavaly, valamikor az ősz folyamán – majd a pontos időpont is nyilván, el fog hangzani – létrejött a Kós Károly Kollégium. Tudatosan úgy hoztuk létre, hogy arányosan minden országrészből képviselve legyenek kitűnő médiszakemberek, mediavezetők által ezek a területek. Erdély, Székelyföld két fővel, a többi ország rész pedig egy-egy fővel képviselteti magát a testületben, s van néhány tagja a testületnek, akik pedig az én kollégáim.

A testület autonóm módon működik, mi nem szólunk bele az ő éves munkarendjükbé, de nyilván, folyamatosan tájékoztatják az MTVA vezetését a tapasztalataikról, azokról a folyamatokról, amelyek zajlanak a médiaműhelyek világában. Nagyon szép példáit látom már az ő működésüknek, hiszen különböző konferenciákat szerveztek, továbbképzéseket készítenek elő, és úgy látom, de nem nekem kell ezt minősíteni, természetesen és elsősorban, hogy egy intenzív, izgalmas pezsgés indult meg ezen a területen.

Nagyon sok tervünk van még, nem vagyunk önelégültek, nem vagyunk egyáltalán 100 százalékosan elégedett önmagunkkal, ez önhittsége vallana. Szeretnénk előrelépni, nagyon sok mindent kell még tennünk annak érdekében, hogy pontosan lássuk a különböző külföldi műhelyeknek, tudósítói stáboknak a műszaki felszereltségét. E tárgyban folyik jó ideje már egy körültekintő vizsgálat, amely hamarosan befejeződik, és látni fogjuk, hogy mennyi pénzt kellene ráfordítani arra, hogy megfelelő minőségű technikai felszereltséggel, ellátottsággal bírjon a határon túli hálózati rendszer. Éppen itt az ülés előtt beszélgettünk, pár szót váltottunk képviselő asszonnyal, és szóba jött, én is említettem, hogy szeretnénk nyitni a Kárpát-medencei printmédia irányába is. Volt a közelmúltban egy ezzel kapcsolatos beszélgetésünk, tehát vannak még elképzeléseink, vannak terveink, de nem akarom tovább rabolni az időt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Most vezérigazgató-helyettes úr következik utánam, és a kérdésekre természetesen rendelkezésre állok.

Dr. Szabó László Zsolt kiegészítése

DR. SZABÓ LÁSZLÓ ZSOLT, az MTVA vezérigazgató-helyettese: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Hölgyek és Képviselő Urak! Röviden próbálom prezentálni, amit vezérigazgató úr összefoglalt. (*Elindul a vetített számítógépes prezentáció.*) Néhány helyen adatokat is fogok mondani, gondolom, ez mégiscsak fontos.

Egy kis visszatekintés: a Duna Televízió hozta létre az első határon túli hálózatot, majd a Magyar Televízió és a Magyar Rádió is megeremtette mindezt, illetve a hírügynökségnek is voltak tudósítói az új médiarendszer létrejötte előtt. Egy fontos lépés történt még 2001-2002-ben, amikor Kolozsvárott, Marosvásárhelyen és Székelyudvarhelyen, illetve Pozsonyban élő adás lebonyolítására alkalmas stúdiók jöttek létre az akkori kormány hathatós közreműködése révén. Ezek a stúdiók azóta jelentős mértékben amortizálódtak, tehát ezek megújítása is egy fontos feladat volt.

2011-ben, amikor az MTVA megalakult, akkor új szerződéseket kötöttünk a meglévő tudósítókkal, itt lehet látni, hogy 48 partnerrel volt, látják a megoszlást országonként is, ezek közül 10 rádiós, 33 televíziós és 5 hírügynökségi volt, és ahogy vezérigazgató úr is mondta, csak 2 volt átalánydíjas ezekből a szerződésekből. Láthatóak a helyszínek is, ahol ezek a tudósítók a munkájukat kifejtették 2011-ben.

Összesen több mint 10 ezer anyagot gyártottak vagy készítettek a számunkra, ezért az MTVA több mint 160 millió forintot fizetett ki. Itt bizonyos számokat is látnak, közülük egy-kettőt felsorolok: havonta átlagosan 493 tévés és 181 rádiós, 154 írásos tudósítás érkezett, valamint 31 fotó a határon túlról 2011-ben. 2012-ben bővítettük a hálózatot, ekkor már 56 partnerünk volt, és ebből már 6 átalánydíjas. Láthatók a helyszínek is, melyek bővültek, de most idő híján nem fogom végigsorolni őket. Már több mint 12 ezer anyag érkezett, és ezért a 12 ezer anyagért több mint 300 millió forintot fizettünk a tudósítóknak, azaz egy év alatt megdupláztuk azt az összeget, amit a határon túli, külföldi tudósítói hálózatra költöttünk. Hogy most egy másik számadat soroljak erről az évről, egy tévés tudósító átlagosan egy év alatt 185 tudósítást adott, egy rádiós 253 rádiós tudósítást, egy MTI-, vagy hírügynökségi tudósító 848 hírügynökségi tudósítást és egy fotós 60 fotót küldött évente.

Eljutottunk 2013-hoz: itt most már 66 partnerünk van, és épp egy nagy ugrást sikerült elérni azon a téren, hogy az átalánydíjas szerződések száma immár 24 a korábbiakhoz képest; itt láthatják a helyszíneket. Az első két hónap adatai állnak rendelkezésre, ez olyan sokat most még nem mond, ezért ezeket most nem sorolom fel, csak bemutatjuk, hogy lássák, az idei évben meddig jutottunk. Eddig megvalósítottuk azt, hogy megnöveltük az átalánydíjas szerződések számát, a tartalom-előállító helyek számát is megnöveltük, és módosítottuk a tarifarendszert, ösztönzővé tettük a tudósítók számára. Itt olvashatják, hogy milyen új lépéseket szeretnénk még megtenni. Növelni szeretnénk az élő bejelentkezésre alkalmas helyek számát, segítjük a technikai megújulást, és képezzük is a határon túli tudósítóinkat.

Erdélyben egy új tudósítói helyet fogunk a közeljövőben megteremteni, ez Brassó lesz. Itt megnöveltük az átalánydíjas szerződések számát, jelentős beruházást hajtottak végre partnereink a segítségünkkel Kolozsváron és Székelyudvarhelyen, az ott lévő stúdiókat felújították.

Délvidéken egy új tudósítói pontot fogunk még létesíteni Zentán, egy rádiós tartalom-előállító kerül a tudósítói hálózatra. Leszerződünk a Pannon Televízióval, amely egy nagy tartalom-előállító a Délvidéken, és ki akarjuk alakítani az optikai összeköttetést is a szabadkai és az újvidéki stúdiókkal.

Felvidéken szerződést kötöttünk a Szlovákiai Magyar Televíziósok Szövetségével, amely 15 városi televíziót ölel fel, és az ő segítségükkel készítetjük, készítjük a tudósításokat a Felvidéken. Ott három stúdióval szeretnénk kiépíteni az optikai kapcsolatot, hogy ezáltal élő bejelentkezésekre legyenek képesek.

Kárpátalján is megnöveltük az átalánydíjas tudósítók számát, itt felmértük a technikai lehetőségeket, és a közeljövőben szeretnénk egy technikai megújulást elérni, ebben segítséget nyújtani az ottani tudósítóknak.

Horvátországban ismét bevontuk az eszéki televíziót a hálózatba, Szlovéniában a lendvai stúdióval van jó kapcsolatunk, és ott is szeretnénk, ha optikai hálózat lenne, és tudnánk élő stúdióbeszélgetéseket folytatni, és Bécsben is van egy tudósítónk.

Ahogy mondtam, két új tudósítói posztot szeretnénk létrehozni, ezzel 68-ra növelnénk a tudósítók számát, és ennek már több mint a harmada, azaz 26 átalánydíjas lesz a közeljövőben, itt láthatják a helyszíneket. Várhatóan, prognosztizálhatóan több mint 14 ezer anyag fog érkezni, és ezért majdnem 400 millió forintot fogunk fizetni, és az idei terveink szerepel, hogy az ott látható helyszíneken megteremtsük az optikai kapcsolatot és ezáltal az élő összeköttetést. Láthatnak itt az anyagban statisztikai adatokat is, de ezeket most nem sorolom fel, mert nagyjából elmondtam már ezeket. Látható az is, hogy az anyagok száma hogyan nőtt, és egy táblázatban szintén láthatók a kifizetett összegek platformok szerint, tehát televíziósok, rádiósok, hírügynökségi tudósítók és fotósok esetében, és szintén látható, hogy 400 millió forint lesz ez az idei évben. A hálózati pontok láthatók, melyből 66 van jelenleg, kettőt előkészületben tartunk, illetve látható, hol van, és hol szeretnénk kiépíteni optikai hálózatot. Jelenleg 2 helyszínen van, és 8-at szeretnénk ehhez hozzátenni.

Továbbra is figyeljük azt, hogy mely területeken van hiány tudósítóiban, és ha ilyeneket fölmérünk, akkor ott szeretnénk újabb tudósítói helyeket létrehozni. Szeretnénk továbbképezni a tudósítóinkat, mely egyébként most is folyik, de ezt szeretnénk bővíteni, és ahogy mondtam, a technikai fejlesztés terén is szeretnénk nekik segíteni.

Idő híján nem fogom végigvenni a műszaki helyzetet, de általánosságban elmondható, hogy igen vegyes a műszaki ellátottságuk a tudósítóknak, vannak nagyon jól, és vannak kevésbé jól ellátottak. Az egységesítés egy hosszabb folyamat lesz, amelynek költsége most még nem tudható. Éppen most tartunk a felmérés közepén, néhány héten belül konkrét számot is fogunk tudni mondani, annyit azonban előljáróban már kijelenthetek, hogy ez több százmillió forintot tesz ki.

Az egyes régiókban a műszaki helyzet látható, mely még Erdélyben a legjobb ebből a szempontból. Szlovákiában az optikai kapcsolat megteremtése a fő feladat, Délvidéken pedig a Pannon RTV tervezi a stúdiójának a felújítását a közeljövőben. Kárpátalján egy jelentősebb technikai beruházásra lesz szükség, itt is felmértük a helyzetet, és tárgyalunk a tudósítókkal, hogy hogyan tudjuk ezt megteremteni. Végül a szlovéniai és a horvátországi helyzetet láthatják.

Néhány szóval, hogy hol tudnak megjelenni ezek a tudósítások az MTVA által készített műsorokban. Ahogy elmondtam, ez több mint 14 ezer tudósítást jelent éves szinten. Az Átjáró, a Kárpát Expressz, a Térkép és a Határok nélkül című műsorokban jelennek meg, melyek televíziós és rádiós műsorok, és teljes egészében a határon túli tudósítók anyagaiból készülnek. Ezenkívül számos olyan műsor van még, amely külhoni témákat dolgoz fel, itt láthatják a tévéműsorokat, melyek közül többet remélhetőleg ismernek is. Itt nemcsak információs műsorokra kell gondolni, hanem olyan szórakoztató műsorokra is, mint a Kívánságkosár, vagy a Magyarország, szeretlek!, ahol folyamatosan belecsempésszük a határon túli tartalmakat, illetve láthatják, hogy a rádióműsorok is jelentős mennyiségben foglalkoznak külhoni tematikákkal.

A végére három szép térképet tettünk, amelyek azt mutatják, hogyan változott az elmúlt időszakban a külhoni tudósítói hálózat. Ez volt 2011-ben, 2012-ben és jelenleg, 2013 elején már jóval színesebb a kép, ami azt jelenti, hogy 46-ról 68-ra bővült a hálózatok száma, a határon túli tudósítók száma, és itt látható itt a terv is, melyben 10 helyen immár az optikai kábeles összeköttetést, illetve a helyi stúdiók létrehozását is szerepeltetjük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen.

Megkérem dr. Havasi János urat. *(Dr. Havasi János: Először inkább Barlay úr szóljon, elnök úr.)* Igen. Megadom a szót Barlay Tamás elnök úrnak.

Barlay Tamás kiegészítése

BARLAY TAMÁS, a Kós Károly Kollégium elnöke: Köszönöm a szót.

Tisztelt Elnök Úr, Alelnök Asszony! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Amint az elhangzottakból is látható, a közszolgálati média óriási erőfeszítéseket tesz, hogy ne csak Magyarország, hanem az egész magyar nemzet közszolgálati médiája legyen. A Kós Károly Kollégium e szándéknak mintegy a megtestesülése. Kós Károly halála évfordulóján, augusztus 23-án hirdettük meg, az alakuló ülést pedig rá egy szűk hétre tartottuk, augusztus 28-án, az MTVA Székházában. 2012. II. félévre összeállítottunk egy munkatervet, hogyan tudjuk aprópénzre váltani ezeket az igen nagy ívű elképzeléseket, ennek az elég jelentős szolgálatnak a különböző elemeit.

Először is föl kellett mérnünk azt, hogy a korábban létezett tudósítói hálózat hogyan áll. Körülbelül öt éve nem került sor tudósítói találkozóra, ezért az első nagyobb szabású programunk egy külhoni médiapartnereinket összehívó konferencia volt, amelyet Esztergomban tartottunk, a Szent Adalbert Konferencia Központban. Ez a helyszínválasztás is

egyébként jelképes volt, hiszen az a gyönyörű épület romjaiból fönixként éledt újjá, és ez a tervünk a Kárpát-medencei magyar nyelvű médiával is, hogy újra teljes fényében pompázzon.

Ezen kb. 70 régóta, hosszú évek óta velünk szerződéses kapcsolatban lévő partnerünk vett részt hét országból. A négynapos program során előadások voltak, és az MTVA vezetősége is eljött erre a konferenciára, ahol részletesen megvitattuk az MTVA küllhoni médiastratégiáját, elképzeléseit. Ott volt a vezérigazgató úr, a vezérigazgató-helyettes urak, sőt eljött az összes főszerkesztő, mind a 8 főszerkesztő ott volt, bemutatkoztak, és elmondták, hogy mely műsorokba, milyen témakörben várják a tudósításokat a határon túlról.

Ezen túlmenően pedig egyéb előadásaink is voltak, például meghívtuk Bőjte Csaba testvért, aki a nemzet lelki összetartozásáról tartott egy nagyon szuggesztív és nagyon emlékezetes, szép beszédet, Czákó Gábort, aki a magyar nyelv gazdagságára próbálta egy kicsit a figyelmünket ráirányítani, illetőleg Kántor Zoltán urat is meghívtuk, aki a nemzetpolitikai kutatásokról számolt be. Végül pedig, mintegy az egész konferencia megkoronázásaként eljöttünk ide a Parlamentbe, ahol dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes fogadott bennünket, és szintén egy nagyon emlékezetes eszmecserének lehettünk részesei. Úgy gondolom, és a visszajelzésekből úgy is hallottuk, hogy nagy élményt jelentett ez a konferencia valamennyi résztvevőjének.

Utána elkezdünk a továbbképzések szervezését, ami tulajdonképpen a Kós Károly Kollégium egyik legfőbb tevékenysége lenne. Valójában ezek inkább olyan szakmai konzultációk – talán ez a szerencsésebb kifejezés –, amelynek során összehozzuk egymással a megrendelő felet és a megrendeléseket teljesítő feleket, hogy személyes kapcsolatuk révén a minőség javítására tegyünk konkrét lépéseket. Az első ilyen szakmai konzultációt Csíksomlyón tartottunk, a Jakab Antal Tanulmányi Házban, ez szintén jelképes helyszínválasztás volt, hiszen Kós Károly tervezte ennek az épületnek legalábbis azt a részét, ahol mi a továbbképzésünket tartottuk, és Csíksomlyó egyébként is kicsit a Kárpát-medence egyfajta lelki középpontja. Itt is körülbelül 70 fő vett részt, de itt elsősorban erdélyi, és főleg fiatalabb, a pályájuknak inkább a kezdeti szakaszán álló kollégáink jöttek el, szemben az esztergomi konferenciával, ahol inkább a régi kapcsolatainkat hívtuk össze.

Nagyon gyakorlatközpontú volt a képzésünk, ennek már van hagyománya, elsősorban a régebben a Duna Televízióban dolgozó kollégák által kidolgozott metodikája. Gyakorlatközpontú volt, hiszen vittünk szerkesztőket magunkkal, akik szerkesztői szempontokat próbáltak tisztázni, hogy kell jól megírni egy tudósítást, érdekesen, mi a jó téma, egyáltalán a témaválasztás. Vittünk operatőröket magunkkal, akik operatőri ismereteket próbáltak átadni azoknak a határon túli kollégáinknak, akik a kamerákat kezelik. Vittünk vágót magunkkal, és ami a legsikeresebb, legeredményesebb volt, ez a beszédtechnikai képzés, ugyanis mindenki, sokan azt hiszik, akik rendszeresen mikrofonnal dolgoznak, hogy alapvetően semmi probléma a beszédjükkel, ami egy tévhit, mert igenis mindenkinek szüksége van rá, aki rendszeresen megszólal a közszolgálati médiában arra, hogy folyamatos beszédtechnikai képzésnek vesse alá magát. Úgyhogy ennek a fontosságát is próbáltuk érzékeltetni a szakmai konzultáción részt vevő partnereinkkel.

Februárban tartottunk Fülek mellett, Ragyolcon elsősorban a felvidéki, kárpátaljai tudósítóinknak, ez egy kicsit kisebb, bő 50 fős létszámmal lezajlott szakmai konzultáció volt, hasonló metodikával. Májusban lesz csak a rádiós tudósítóinknak egy rádiós találkozó Temerinben. A rádiósok kicsit néha háttérbe szorítva érzik magukat a televíziós tudósítókkal kapcsolatban, de fontos, hogy ennek az igen hatékony és leggyorsabb, és óriási embertömeghez eljutni képes médiának is megadjuk a rangját.

Ezenkívül pedig egy olyan kezdeményezés körvonalazódik, hogy a határon túli kollégáinkat szervezett módon, de nem egyszerre, hanem egyenként, egy-két hétre vendégül látjuk az MTVA gyártóbázisán, bekapcsoljuk őket a munkafolyamatba, a gyártási folyamatba, hogy ott, közvetlenül – idézőjelben –, a gyárban dolgozva lássák, hogyan készülnek a

műsorok, hogy adott esetben a munkafolyamat másik végére kerülve lássák azt, hogy milyen elvárásokkal dolgoznak a megrendelő kollégák. Távlati tervünk pedig az, hogy legyen egy határon túli képző központunk, ahol 50-70 fő körüli továbbképzéseket tudunk egy saját intézményben megvalósítani.

Szó volt a műszaki segítségről, ezt a gyártási-műszaki vezérigazgató-helyettesi terület koordinálja, illetőleg említésre került a műsoros háttér megteremtése. Minden hiábavaló, tehát a sok százmilliós műszaki fejlesztés, a szintén költséges és fáradságos továbbképzések tartása, ha nincsenek olyan műsorok, ahol meg tudnak jelenni az immár jól kiképzett és felszerelt tudósítóink által készített anyagok, ezért nagyon fontosnak tartom, hogy egyfajta szemléletváltás menjen végbe, és lehetőség szerint minél több műsorban a nemzet egésze jelenjen meg. Tehát ne csak a jelenlegi országhatárok keretei között tudjunk gondolkodni, hanem akár a kulturális, művészeti, vallási, sport, szórakoztató stb., az összes műsortípusban jelenjenek meg organikusán, szervesen, a maguk legteljesebb természetességével a határon túli területeken történő események, programok. Emiatt hívtuk meg a főszerkesztőket egyébként az esztergomi konferenciánkra is, hogy ezt elősegítsük. A jelenlegi, a négy felsorolt jelenlegi tematikus határon túli műsort pedig ezzel párhuzamosan tervezzük átalakítani nemzetpolitikai elemző műsorokká, háttérműsorokká.

A Kós Károly Kollégium ezenkívül még elkészítette a Kárpát-medencei magyar médiaregisztert, elsősorban tagjaink szorgalmas és hosszú munkájának köszönhetően. Beindult december 16-án, Kós Károly születési évfordulóján a honlapunk, mely a www.mtva.hu/kkk címen érhető el. Több tevékenységünk van, mely még nem zárult le, hanem folyamatos, tehát nem megvalósított programok, ezekről majd Havasi úr fog szólni néhány szót. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsoljon!

Dr. Havasi János kiegészítése

DR. HAVASI JÁNOS, határon túli különmegbízott, a Kós Károly Kollégium titkára: Köszönöm a szót, elnök úr.

Tisztelt Bizottság! Annyiban szeretném kiegészíteni az előttem elmondottakat, amennyiben viszonylag hangsúlyokat szeretnék csak megfogalmazni. Mindenekelőtt azt hangsúlyoznám, hogy a közmédiának egy – és ebben a bizottságban azt hiszem, nem kell hangsúlyozni – hallatlan nagy előnye van versenytársaival szemben, amivel ők nem rendelkeznek. Sok mindennel rendelkeznek, lehet, hogy bizonyos szempontból érdekesebb filmeket tudnak vásárolni, bemutatni, vagy tudatosan törekszenek bizonyos nézői igényeket százezres, milliós számban kielégíteni, viszont három nagy területen nincs versenytársunk. Az egyik a határon túli tudósítói hálózat, a másik a nemzetiségi hálózatműsorok, a harmadik pedig a vidéki tudósítói hálózat. Ezek közül, ami most itt terítéken van, ez a Kárpát-medencei, és remélhetőleg majd egyszer a szórványban kiépítendő médiaműhelyek felkarolása, amiről itt részletes adatok is elhangzottak Szabó László Zsolt előadásában, de nem tudom eleget hangsúlyozni, hogy ez egy integráló műhely. Önmagában a közmédia is, de azon belül a Kós Károly Kollégium nem egy gittegyelet céljából alakult meg, hogy eggyel több bizottság vagy egyesület, valamiféle Patyomkin-falu jöjjön létre az MTVA-n belül, hanem valóban egy olyan szervezet, amelyik feltárja akár a belső vezetés számára is azokat a hiányosságokat, esetleg fejlesztendő területeket, hiszen tanácsadó testület vagyunk, tehát ezt igyekszünk nagyon komolyan venni.

Az a másik nagyon fontos célunk, amit kezdünk elérni – Kós Károly Kollégium lévén –, hogy a közmédia is partnereket talál azokon a területeken, amelyeknek hasonló nemzetpolitikai elképzelési vannak; ezért vagyunk többek között itt, és köszönjük a lehetőséget. Találkoztunk már a Bethlen Gábor Alappal, volt egy kölcsönös bemutatkozó

látogatásunk, és ma fogadjuk a Művészeti Akadémia magas rangú küldöttségét, a mai délutáni ülésünkön, hiszen nekik is vannak határon túli tendenciáik, és lesznek feltételezhetően közös programjaink is. Nem utolsó sorban a Külhoni Magyar Újságírók Egyesülete Konvenciójára hívnám fel a figyelmet, ami ebben a körben szintén ismert, és amely testület társelnöke ül itt a hátam mögött, aki egyben a kollégium tagja is.

Mindenképpen azt szeretnénk, ha túl a műsorokon, egy olyan szakmai testületté válhatnánk, amely egyrészt a honlapon megjelölt publikációk révén, akár majd adott esetben könyvkiadványok vagy tanulmánykötetek formájában partnere lehet azoknak az intézményeknek, amelyek a nemzetpolitikában érintettek. Tehát az sem titok, hogy szeretnénk a tudományos testületek felé is nyitni, és azt a szellemi tőkét, amivel rendelkeznek, beintegrálni a működésbe, és természetesen végső soron a műsorokba, hiszen nem öncél, amit mi építünk, sem a vállalat, sem a Kós Károly Kollégium, hanem az az elsődleges cél, hogy az a tartalom és az a szellemi eredmény, és az a minőség, ami itt közös munkával összejött, azon a bizonyos képernyőn, illetve a rádió hangszóróiban is hallatszódjon. Tehát, amikor mi jó szándékúan, adott esetben saját házon belül bírálatokat mondunk, vagy észrevételeket teszünk, egyrészt csak a kötelességünket teljesítjük, másodsor valóban az lebeg a szemünk előtt, hogy ezt a felelősséget, amellyel ez a nagy médiacég, illetve szerkesztőségei rendelkeznek, ezeknek minél jobban meg tudjunk felelni.

Amit vezérigazgató úr már említett, ez a bizonyos külhoni, vagy határon túli megbízotti státuszom, ha megengedik, néhány szót ezzel kapcsolatban is mondanék, mert bár nem sokszor, de néhányszor meg kell magyaráznom, hogy ez a funkció mi fán terem. Egészen egyszerűen azért, mert ha most önöket megkérdezném, hogy az MTVA és azon belül a közmédia szerkezetét sorolják föl, azt hiszem, hogy elég nagy bajban lenne még az is, aki viszonylag járatos ezen a területen, mert egy hatalmas változásokon átment intézményrendszerrel van szó. Tehát akkor nagyon is logikusnak tűnt a vezérigazgató úrnak az a döntése, hogy a határon túlról érkező megkereséseknél ne kelljen az adott szereplőknek válogatni, vagy házról házra kilincselni, ajtóról ajtóra menni, hogy ki az illetékes most éppen a Duna-csatornánál vagy az MTV Hírcentrumnál és így tovább, és így tovább, hanem legyen egy olyan megbízott, aki adott esetben közvetíti az igényeket, és azonkívül természetesen az MTVA elképzeléseit is próbálja a hálózaton belül, illetve a vezetőkben, a médiaműhelyekben, a közéleti szereplőkben megvilágítani és tudatosítani.

Ezt én nagyon komolyan veszem, és nagyon fontos és felelősségteljes munkának tartom. Egyben nagyon örülök, hogy egy olyan testület tagja lehetek, amelynek, mint ahogy az előterjesztésben is írtuk, komoly médiaszakemberek a tagjai, akiket, ha megengedi az elnök úr, én most szeretnék is bemutatni, és ezáltal felkínálni azt a lehetőséget, hogy az ülés további részében őket is a tisztelt képviselő hölgyek és urak megkérdezhessék, mert valóban, a saját régiójuknak nem csupán médiaszakemberei, hanem adott esetben közéleti szereplői, és a szociológiai, gazdasági, kulturális területének is kiváló ismerői.

Zver Ilona Lendváról, a Mura-vidéki magyarság képviselőjében, aki egyben a Szlovén Televízió és Rádió vezérigazgató-helyettese. Kriják Krisztina Eszékről, egyben a HMDK alelnöke is, ha jól tudom. Maksay Ágnes, a Video Pontes Stúdió vezetője, kolozsvári kollégánk. Gálfi Melinda, a Duna Televízió Zrt. képviselője. Csermák Zoltán kollégám, aki a kollégiumunkban az írott sajtó területének rendkívül jól képzett felelőse. Mögötte Kulin Zoltán, az Ungvári Állami Rádió és Tévétársaság vezérigazgató-helyettese, egyben régi kitűnő tudósító kollégánk. Klemm József, az Újvidéki Rádió igazgatója, és Bácska, bánáti térség rendkívül jó szakembere. Bartók Csaba felvidéki képviselőnk, a hirek.sk főszerkesztője, és egyben a Szepsi városi tévé vezetője is, aktív tudósító kolléga. Jakab Endre Székelyudvarhelyről, aki a dél-erdélyi térséget fogja össze, és egyben az ottani stúdió vezetője is, élő adások lebonyolítója, szerkesztője. Jó szívvel ajánlom az önök figyelmébe valamennyiüket. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Gaszó vezérigazgató-helyettes úrnak adom meg a szót.

Dr. Gaszó L. Ferenc kiegészítése

DR. GAZSÓ L. FERENC, az MTVA vezérigazgató-helyettese: Hölgyeim és Uraim! Egy rövid kiegészítést tennék néhány konkrétummal. Az én tisztem és feladatomban a tartalmi terület irányítása, tehát azzal foglalkozom elsősorban, ami látható és hallható a televízióban, rádióban. Inkább csak hangsúlyokra szeretnék utalni, és konkrét példákkal élnék arra, hogy mindazt az arzenált, amit itt önök hallottak, és építünk, és amit szeretnék hangsúlyozni, hogy az építkezés kezdeti stádiumában vagyunk, miközben érezhető, hogy műszaki-technológiai téren, akár az anyagi segítség terén, illetve a hálózatépítés, a hálózat bővítése terén azt hiszem, hogy a rövid idő ellenére meglehetősen messzire jutottunk, tehát nem kell szégyenkeznünk emiatt. Ennek ellenére a folyamat elején vagyunk.

Óriási dolog az, amit Szabó László Zsolt kollégám a prezentáció során adatszerűen ki tudott mutatni, ami egy kvantitatív, egy mennyiségi növekedést jelent már most minden téren a televízióban sugárzott, rádióban hallható anyagok darabszámának terén is, de természetesen az elsődleges és a döntő az, hogy ez egy olyan minőséggel, egy olyan paradigmászerű minőségváltással járjon együtt a külföldi kollégáktól származó anyagok, illetve az anyagcsere vonatkozásában is, amit, nagyon remélem, hogy egy-két éven belül már tapasztalni lehet, illetve nyomelemeiben már most – azt kell mondjam – büszkélkedhetünk ilyen eredményekkel.

Azt szeretném kiemelni, amire vezérigazgató úr a bevezetőjében utalt is, hogy végül is mi ez az arzenál, amivel mi rendelkezünk, mi az, amit most kinyitunk a külföldi Magyarország számára egy széles körű együttműködés keretében. Négy televíziócsatorna, immár nyolc rádiócsatorna, tavaly június óta a teljes hírgyártás, a Magyar Távirati Iroda ismert keretein belül a hírgyűjtés munkája is átkerült az MTVA kebelére belülre egy portálrendszer, a hirado.hu gyűjtőportál alatt, amit érdemes elemeiben megismerni – aki ezzel esetleg behatóan még nem tudott foglalkozni –, és két műsorújság tartozik ide. Tehát mindez a felület, mindezek a platformok azok, amelyeket mi a külföldi kollégák, illetve a külföldi médiumok számára egy együttműködés, csere és támogatási rendszer keretében kinyitunk.

Végrehajtottunk már a televíziós és rádiós területen egy nagyon erőteljes profiltisztítást, ennek keretében volt egy átrendeződés az állandó műsorok tekintetében. Csak példászerűen szeretném említeni, ami a tárgyunk szempontjából kiemelten fontos, a Kárpát Expressz, a Magyar Televízió valamennyi, hétköznap látható nemzetstratégiai műsora átkerült az M1-ről a Duna csatornára. Nem azért, mint ahogyha ezzel valamiféle jelzést akartunk volna adni, hogy ez kevésbé fontos, hanem éppen azért, mert a Duna csatornát nagyon tudatosan úgy építjük, hogy ez elsősorban a nemzetstratégiai, az összmagyarság szempontjából a kiemelkedő, az első számú fórumunk.

A Magyar Rádióban tovább erősödött a Határok nélkül, amelyről Szabó László Zsolt kollégám az említés szintjén már szót ejtett. Átalakult a Térkép, amely világpolitikai műsor lett inkább, tehát egy kicsit inkább a Panorámára hajaz talán, de egy nagy különbség van, és ezért tartozik ide a mai ülés tárgykörébe példászerűen, mert ugyanakkor a nemzeti érdek, a magyar érdek szemszögéből vizsgálja azokat a világpolitikai hatásokat és változásokat, amelyekről mindenképpen szót kell ejtenünk.

Elindult, és immár egyéves a Duna World Televízió és Duna World Rádió. Ezek borzasztóan fontos műsorok olyan szempontból, hogy az egész világban az összmagyarság értékei, történései, eseményei kikerüljenek. Tehát nagyon fontos változást jelent az életünkben, mint ahogy fontos változás tavaly december 22. óta, hogy az M2 csatornát átalakítottuk egy erőszakmentes gyerek, ifjúsági és családi csatornává, amely szintén kinyílt

ezzel, és fogadóképesé vált szintén az összmagyar értékek vonatkozásában; azzal a műsorstruktúrával valami még mindig épül, tehát most alakul ki igazán. Megindult a Dankó Rádió, amely a cigányzene, az autentikus magyar népzene és a klasszikus operett fóruma, de szintén azért hozom ide ezt a változást is, mert összmagyar szinten és értékek mentén válogat.

Több kollégám utalt már arra az előadása során, hogy nem szeretnénk karanténba zárni a külhoni történéseket, eseményeket, mindazokat az anyagokat, amelyek ebbe a tárgykörbe tartoznak. Nagyon sok éven keresztül úgy működött a közmédia, hogy azért vannak a kisebbségi műsorok – a szót sem szeretjük igazán használni – és a nemzetiségi műsorok, hogy ezek majd úgymond elintézik ezeket a kérdéseket. Nincs szó elintézésről, megmaradnak ilyen dedikált felületek, sőt éppen annak révén, hogy egy széles körű tudósítói hálózatra építhettünk, a tartalomfejlesztés terén is, azt hiszem, új műsортípusokban is tudunk majd gondolkodni, amelyeket a mi beszállító kollégáink, tehát a teljesen egyenrangú, egyenértékű külhoni partnereink műsoraira, bejátszóira alapozhatunk.

Gyakorlatilag itt egy nagyon komoly palettabővülésről beszélhetünk ezek között a csatornák között, amiket elmondtam, tehát ezek között a platformok között egy nagyon jelentős szinergiáról beszélhetünk. Mit jelent ez a gyakorlatban? Egy példával szeretnék élni, ha a temerini fiúk ügyében történik, mondjuk egy változás, egy új bírósági döntés, amit nagyon várunk mindannyian, akkor ezt 30 percenként tudja mondani a rádió, a hírháttér műsorainkban azonnal elemeztetni tudjuk, és gondolok itt például a Dankó Rádióra – tehát nem véletlenül említettem –, ahol szintén van 30 percenkénti hírszolgáltatás. De nemcsak a hír oldaláról, hanem a magazinműsoraink, a közéleti és a kulturális műsoraink oldaláról is be tudunk számolni arról, hogy egy ilyen hírnek az utóhatása mit vált ki, és hogyan jelentkezik. Most elsősorban még a kollégák a hír-, hírháttér műsorokba szállítanak be anyagokat, de nyitva áll előttük valamennyi platformunk, valamennyi más területünk és főszerkesztőségünk.

Még egy példát hadd ragadjak ki, és ez a kulturális területről való. 40 év szünet megcsináltuk tavaly a Fölszállott a pávát, ami valóban argumentálta, hogy mire képes a közmédia összmagyar szinten, hiszen 8 előválogatóra került sor. Gondolják el, 2200-an jelentkeztek így elsőre, 40 év után. Most, amikor majd rövidesen, 2-3 héten belül meghirdetjük az új pávavetélkedőt a Hagyományok Házával közösen, már előre tartunk tőle, és kíváncsi izgalommal várjuk, hogy ennek várhatóan a sokszorososa lesz majd a jelentkezés. A 8 előválogató gyakorlatilag – az anyaországot is beleértve – a teljes Kárpát-medencében 8 helyszínen zajlott le. Tehát nagy régiókat alakítottunk ki a Kárpát-medencében, amelyek organikus régióknak tekinthetők, és ennek alapján indult el a versenysorozat, és valóban fel tudtunk mutatni egy olyan Kárpát-medencei értéket, mely rendkívüli.

A technikai fejlesztés kapcsán már jó néhány szó esett arról, hogy majd ezeket az üvegszáloptikás pontokat szeretnénk bővíteni, ami lehetőséget nyújt arra, hogy több élő bejelentkezésre legyen alkalom. A romániai választások volt a példa arra, amikor ezt már nagyon erőteljesen tudtuk használni, és azóta is minél tudatosabban tesszük.

Nem szeretném nyújtani a szót, és elvenni a kérdésektől az időt, nagyon sok mindenről lehetne itt még beszélni, a Kárpát-medencei dokumentumfilmekről kezdve a Duna Televízióhoz az egyedi műsoraiig, mint például a Hagyaték, a Hazajáró, a Szerelmes földrajz, amit őszintén remélek, hogy a képviselő hölgyek és urak között jó néhányan vannak, akik ismernek és kedvelnek. Ezek maradnak, és még egyszer mondom, a bővítés, a tartalomfejlesztés irányába szeretnénk elmozdulni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, ennyit szerettem volna tartalmi oldalról kiegészítésként elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, vezérigazgató-helyettes úr.

Szeretném megkérdezni, hogy a határon túli szerkesztőségek részéről kíván-e valaki most hozzászólni. *(Jelzésre.)* Igen, tessék, parancsoljon! Klemm József úrnak adok szót.

Klemm József kiegészítése

KLEMM JÓZSEF, az Újvidéki Rádió igazgatója: Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy beszélhetek önöknek, elnök úr.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Azt hiszem, egy nagyon fontos megállapítás hangzott itt el, az, hogy a Kós Károly Kollégium létrehozása nemcsak az MTVA számára volt fontos, hanem a külhoni magyar média egésze számára. Akkor, amikor a vezérigazgató-helyettes úr a hálózatépítésről beszélt, a külhoni magyar média számára rendkívül fontos volt az, hogy végre úgy érezze, hogy valóban egy egységes magyar médiahálózat részét képezheti, s hogy éppen a magyar közmédia az, amelyik felvállalta, hogy a külhoni magyarság körében létrejövő kis alhálózatok, amelyek létrehozására mi törekszünk, és amely létrehozására törekszünk ebben a pillanatban, tulajdonképpen az egységes magyar médiahálózat részévé válhassanak.

Kétirányú kapcsolatok alakultak tehát ki a magyar közmédia és a külhoni magyar média és a külhoni magyar újságírói társadalom között, és úgy érzem, hogy a Kós Károly Kollégium létrehozása jelentősen hozzájárul ahhoz, hogy kölcsönösen gazdagíthassuk egymást. Tehát ne csak beszállítók legyünk az MTVA számára, hanem ugyanígy fogadunk az MTVA-tól akár műsorokat, akár oktatóprogramokat tudjunk fogadni, és ezáltal a külhoni magyar média is gazdagodjon.

Azt hiszem, nagyon fontos a hálózatépítés szempontjából az a gyakorlat, hogy a Kós Károly Kollégium ülésein megvitátjuk a külhoni magyar médiában uralkodó állapotokat, tehát azokat az állapotokat, amelyek közvetlenül kihatnak az egységes magyar médiater helyzetére is. Így például ma azt hiszem, nagyon fontos lesz hangsúlyoznom éppen a Kós Károly Kollégium ülésén azt, hogy Szerbiában, ezekben a napokban, hetekben készül az új médiatörvénycsomag, amelynek tervezete hátrányosan fogja érinteni a vajdasági magyar tájékoztatást, és azt hiszem, erről állást kell foglalni nekünk is, akik az egységes magyar médiaterben próbálunk gondolkodni. Nyilvánvaló, hogy abban a pillanatban, amikor Szerbiában egy olyan új tájékoztatási törvénycsomagot fogadnak el, amely a délvidéki magyar tájékoztatást hátrányosan érinti, ugyanez a dolog hátrányosan fogja érinteni az egységes magyar médiateret is, ezért fel kell lépünk minden olyan pozícióból – gondolok politikai, de tájékoztatási pozícióra is –, amely pozíció lehetőséget ad nekünk arra, hogy valamilyen módon befolyásoljuk a szerbiai törvények elfogadását, az ezzel kapcsolatos törvények elfogadását.

Azt hiszem, a képzések szervezése, melyről itt már elég sok szó esett, szintén nagyon fontosak, hiszen az MTVA ezáltal nemcsak a saját tudósítóhálózatát képezi ki, nemcsak felkészíti arra, hogy minőségileg magas szinten tájékoztassanak, hanem ugyanakkor ezek az emberek a külhoni magyar médiahálózat gazdagításán is fáradozhatnak, hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a külhoni magyar nemzetrészekben is magasabb minőségű legyen a tájékoztatás.

Nagyon fontos, amit szintén említettek az, hogy párbeszéd alakul ki, közös cselekvésekre törekszünk azokkal a külhoni magyar szakmai szervezetekkel, amelyek hasonló célokat tűztek ki maguk elé, mint a Kós Károly Kollégium. Gondolok itt a Külhoni Magyar Újságíró Egyesületek Konvenciójára, hiszen abban az esetben, ha összefogunk, sokkal hatékonyabban tudjuk majd megvalósítani ezeket a célokat, amelyekről beszélünk.

Végül hadd említsem meg, nagyon fontos az, hogy együttműködést alakít ki az MTVA a külhoni, a szomszédos országok közmédiával, ahol szintén léteznek kisebbségi magyar nyelvi műsorok. Ez azért fontos, mert az ottani kisebbségi szerkesztőségek súlya, jelentősége növekszik meg azáltal, ha mögéjük áll egy ilyen fontos intézmény, mint az MTVA, amelynek tekintélye van az ottani többségi nemzet által irányított közmédiában is, és úgy érzem, hogy ezáltal az MTVA óriási segítséget nyújthat mindazoknak a szerkesztőségeknek, amelyek a szomszédos országok közmédiában dolgoznak. Talán ennyit szerettem volna hozzáfűzni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e esetleg még hozzászólás? *(Jelzésre.)* Kulin Zoltán úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

Kulin Zoltán kiegészítése

KULIN ZOLTÁN, a Kárpátaljai Megyei RTV vezérigazgató-helyettese: Félig-meddig ugyanazon a hullámhosszon szeretném folytatni, amit Klemm József elkezdett, az ukrainai helyzetet ecsetelni. Ha a Vajdaságban romlani fog a helyzet az új médiatörvény elfogadása után, Ukrajnában már most rossz nemzetiségi szempontból a médiahelyzet, hiszen a médiatörvény 75-25 százalékban állapítja meg az állami nyelv és a nem állami nyelven sugárzandó adásokat. Ebből az következik, hogy nemzetiségi alapon szerveződött média nem létezhet ebben az országban, tehát így magyar rádiót, magyar televíziót nem lehet létrehozni. Ezen kellene módosítani, vagy legalábbis tárgyalni az ukrán féllel, hiszen elnök úr említette, hogy két szerződés kidolgozása folyamatban van, az egyik, ha jól tudom, Szlovéniával, a másik pedig éppen Ukrajnával, úgyhogy a szerződéskötések idején erre szeretném kérni a magyar partnert, hogy erre is figyeljen.

Kárpátalján nagyon kevés magyar médiaműhely van, az is állami médiumban dolgozik, és az egyetlen még gyerekcipőben jár. A református egyház próbál még létrehozni egy Sion nevű rádiót, most kapta meg a frekvenciaengedélyt egy 24 órás műsor készítésére, de ezenkívül sajnos más médiaműhely nincs. Ez nagyon kevés, és amikor vezérigazgató-helyettes úr azt mondta, hogy tényleg műszaki fejlesztésre van szükség, én ezt annyival egészíteném ki, hogy a kárpátaljai magyar média biztonsága érdekében egy olyan tudósítói központra lenne szükség, amely mini stúdióval is rendelkezik, mely szükség esetén, hogy a folytonosság meglegyen, és elláthatná az ukrán közszolgálati médiumot magyar nyelvű magazinokkal és híryanagokkal. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Tessék, parancsoljon! Bartók Csaba úr következik.

Bartók Csaba kiegészítése

BARTÓK CSABA, a Szlovákiai Magyar Televíziósok Szövetsége alelnöke, Szepsi: Köszönöm szépen, elnök úr.

Nagyon röviden egészíteném ki az elhangzottakat. A felvidéki helyzetről nem mondhatom, hogy nálunk romlana a magyar médiahelyzet, mert nincsen, tehát nincs minek romlania. Akkor, amikor tudomásul veszem a kollégáktól, hogy a Vajdaságban gond van, hogy gond van Erdélyben, akkor mindig mögötte ott van az, hogy mennyi millió forinttal támogatta ezt a rossz helyzetet is a magyar kormány visszamenőlegesen napjainkig. Ötperces híradóval éhezteni ki a felvidéki magyarságot a szlovák közszolgálat naponta, hét közben, és ebben az öt perc híradóban nem hangozhat el az, hogy Felvidék, nem hangozhat el az, hogy Magyar Koalíció Pártja, nem hangozhat el, hogy magyar vasúti táblát állítottak önkéntes magyarok, és Magyarország, mint olyan, nem nagyon jelenhet meg ezekben a híradókban, bár sokszor próbálunk tudósítani, hiszen átjárunk a határon. Ilyen szelek fújnak.

Van egy – Havasi János által említett – hirek.sk, ezt a Felvidéki Televíziós Szövetség működteti, ez egy internetes honlap, ezen tudnak egyes egyedül megjelenni úgymond nemzetpolitikával kapcsolatos, vagy bennünket is érintő kérdések, hírek, összefoglalók. Ez napi négy mozgóképes és írott anyagot jelent, és ezt is magyarországi alapítványi pénzből tudjuk megvalósítani. Tulajdonképpen nálunk az a nagy hátulütője minden médiumban való megjelenésnek, hogy a nyelvtörvény nem engedi, hogy mi úgymond aktivizáljuk magunkat. Ez a honlap, a hirek.sk, a Felvidéki híradó is csak úgy tudott megmaradni, hogy 60 százalék írott tartalomnak kellett lenni ahhoz, hogy ne kötelezzen bennünket a törvény arra, hogy

feliratozzuk az ott készült műsorainkat, ezt a napi négy műsort is. Mint ahogy említettem, ez is magyarországi támogatásból, alapítványi pénzből valósul meg, köszönhetően a Bethlen Gábor Alapnak, és körülbelül hathónapos működésre elegendő ez az összeg, és tényleg kicsiny ez az összeg, amit megkapunk, mint kiemelt intézmény.

Nagyon szeretném, ha valamilyen szinten oda tudna erre is figyelni a tisztelt Ház, arányaiban nézve, ami a vajdasági támogatásokat, illetve az erdélyi támogatásokat illeti, mert mi nagyon-nagyon mostoha kistestvérei vagyunk ennek a rendszernek, annak ellenére, hogy talán a legnagyobb megszorítások e téren nálunk vannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Esetleg kíván-e még valaki hozzászólni? *(Jelzésre.)* Tessék, parancsoljon!

Maksay Ágnes kiegészítése

MAKSAY ÁGNES, a kolozsvári Video Pontes Stúdió vezetője: Néhány szót mondanék az erdélyi tudósítókról és az erdélyi médiáról is. Közismert, hogy azért is nagyon fontos, hogy létrejött a Kós Károly Kollégium, mert a Magyarország határain kívül létező médiahálózatok nagyon-nagyon különbözőképpen működnek. Tehát a Kós Károly Kollégiumban s közöttünk vannak olyanok, akik állami televíziók vagy rádiók képviselői vannak itt, Romániában a közszolgálati médiában dolgozó kollégák és az a tudósítói hálózat, amelyik kiszolgálja a magyar közszolgálati médiát, az teljesen elkülönül. Erdélyben végül is ahhoz képest mi nem panaszkodhatunk, elég sok műsor van a közszolgálati médiában is, az viszont más, hogy szétszedve különböző csatornákra, viszonylag rossz műsoridőben, de ennek az ismertetésébe sem lehet már csak azért sem belebonyolódni, mert a romániai közszolgálati média most áll egy óriási átszervezés alatt, csatornákat szüntetnek be, a meglévő kilenc csatornából kettőt már beszüntettek, és most vannak az óriási nagy leépítések, átalakítások. Viszont rendkívül fontos – erről több esetben beszéltünk is a Kós Károly Kollégiumban –, hogy majd föl kell venni a kapcsolatot a román közszolgálati televízióval, hiszen olyan magyar szerkesztőségek dolgoznak és léteztek ott a Ceausescu-rendszerben is, amelyeknek olyan anyagai vannak az archívumban, amelyeket feltétlenül érdemes lenne valamilyen módon megszerezni, és itt is értékesíteni, nehogy ott tönkre menjenek, kárba menjenek.

A Kós Károly Kollégiumnak nagyon nagy jelentősége van azért is, mert Erdélyben a tudósítói hálózat nagyon-nagyon szétszórtan létezik, és fantasztikusan jól beindult az, hogy valóban a különböző régiókból a tudósítók, a különböző szerkesztői csoportok folyamatosan kommunikálnak velünk, hogy majd mi a havi rendszerességgel sorra kerülő üléseken közvetíteni tudjunk az MTVA vezetősége felé; ez szinte olajozottan működik. Nagyon sok mindent, amit elképzeltünk, ami alulról jövő kezdeményezés volt az erdélyi kollégák részéről, azt a Kós Károly Kollégiumon keresztül sikerült megbeszélni, és vagy már meg is valósult, vagy vannak műsorok, amelyek folyamatban vannak, hogy beinduljanak és létrejőjenek.

Végül arról még nem volt szó, hogy azt tervezzük, a Kós Károly Kollégiumnak kihelyezett ülései is legyenek a határon túl, hogy így valóban még közvetlenebb kapcsolatba kerülhessen a média, az MTVA akár a határon túl működő civil és kulturális szervezetekkel, intézményekkel. Egy ilyen kihelyezett ülésünk volt eddig a Felvidéken, és majd tavasszal tervezzük, hogy Erdélyben is és máshol is legyenek ilyenek.

Még egy utolsó kiegészítés, hogy itt statisztikai adatokkal jöttek többen is, hogy 10-12 ezer tudósítás, nos, éppen a székelyudvarhelyi stúdió és mi is Kolozsváron olyanok vagyunk, akik, azt hiszem, rontjuk ezt a statisztikát, mert gyorsan kiszámoltam, hogy tőlünk évente csak mintegy 450-500 anyag kerülhet ki a magyar közszolgálati médiába. Azért mondom, hogy rontjuk ezt a statisztikát, mert viszont mi vagyunk azok, akiknek már sikerült bekapcsolódni a nagyobb műsorok gyártásába is, így például éppen a múlt héten, Kalotaszegen „Kalotaszegi legényes” vetélkedő volt, ahová sikerült öt kamerával kitelepednünk, és ebből készítünk majd

egy nagyobb műsort, de a Református Kollégium karácsonyi koncertjét is sikerült fölvennünk szintén öt kamerával. Nyilván, egy ilyen egy-másfél órás műsor elkészítése időnként a híradók és a kis riportok kárára van, viszont minőségileg ez egy óriási ugrás, hogy ezeket mi már meg tudjuk csinálni, és fogadókészség van az MTVA részéről majdnem minden ajánlatunkra. Köszönöm szépen.

Képviselői kérdések, észrevételek, megjegyzések

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Ha nincsen több hozzászóló, akkor köszönöm szépen a kiegészítéseket, és képviselőtársaimnak adnám meg a szót. Elnök asszony!

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen.

Vezérigazgató Úr! Vezérigazgató-helyettes Úr! Elnök Úr! Képviselőtársaim! Hadd kezdjem azzal az egy szóval, hogy szerintem egy mérföldkőhöz érkeztünk. Ha visszatekintek az elmúlt évekre, nagyon jól érzékelhető volt a Kárpát-medencei Újságírók Egyesülete Konvenciójának az az erőfeszítése, mely elindította azt, hogy legyen valamilyen összefogás abban, amit úgy hívunk, hogy Kárpát-medencei médiatér. Ennek jelei is voltak, így önmagában a médiaregiszter elindítása, vagy az a kívánság, hogy szülessen egy nemzeti médiastratégia, ezek elindultak, ugyanakkor az MTVA is tette azokat a lépéseket, melyeket vezérigazgató úr azt hiszem, úgy aposztrofált, hogy ez a megújulását jelentette gyakorlatilag az MTVA-nak, és egy új nemzetpolitikai felfogást. Ennek eredményeként létrejött a Kós Károly Kollégium, mely gyakorlatilag hozzájárult ahhoz, hogy a jövőben ezt egy olyan háromlábú széknek tekintsük, mely szerintem a legstabilabb, és ami lehetővé teszi azt is, hogy a média tekintetében annak a nemzetpolitikának a szolgálatába állítsuk, ami önmagában a Kárpát-medencét valóban egy egységes médiatérként tekinti akár szolgáltatóként, akár a fogyasztókat figyelembe véve, úgyhogy ezt az oldalát tekintve én gratulálok ahhoz, hogy ez a fajta összefogás létrejött, és elindult egy új típusú munka.

Én, aki egyébként az elmúlt esztendőben azon igyekeztem, és ebben Havasi János úrnak is köszönöm azt, amit tett azért, hogy a Kárpát-medencei Újságírók Egyesülete Konvenciója elkezdjen egy olyan munkát, ami aztán egy új lendületet adhat ennek a kooperációnak is, így az én kérdéseim és megjegyzéseim gyakorlatilag ehhez a kooperációhoz és ahhoz a reményhez kapcsolódnak, hogy ez egy valóban új típusú együttműködést is jelent.

Az egyik kérdésem az, ami bár itt elhangzott Havasi János úr részéről, hogy a világszórvány, illetőleg a diaszpórában élő magyarság és az ott működő tudósítók, média, hogyan vonható be ebbe a munkába. Látnak-e lehetőséget arra, hogy egyébként a nemzeti regiszterhez a médiaregiszter valamilyen linkkel, vagy valami módon kapcsolódjon, hiszen azt gondolom, ez is biztosítaná azt a fajta közös tudást, ami számunkra talán a legfontosabb, és nyilván, ehhez tartozik az is, ami a médiastratégia építését jelenti ebben a kooperációban. Ezeket a 2013. évi I. félévi munkatervben nem láttam, ezért érdeklődnék, hogy esetleg tervezik-e ezeknek az újra asztalra tételét, és ebben a további együttműködést, vagy munkát.

Számunkra talán a legfontosabb az, hogy valóban az a médiatér a Kárpát-medencében egy egységes hálózatként elérhető legyen. Hogy jól érthető legyen, ne legyen határon innen és túl, hanem egyszerűen van egy Kárpát-medencei médiatér, ahol ugyanahhoz a szolgáltatáshoz tudnak hozzájutni – és most muszáj ezt a szót használnom – a határon kívül élő nemzetársaink, mint azok, akik itthon hozzájutnak. Akár egészen odáig, és azt is el tudnám képzelni, hogy egy Kárpát-medencei híradó szülessen, ami ezt az egységes szemléletet is biztosítja, és talán azt, ami ma sporadikusan létezik, még inkább összefogja; ennek én egy jó lehetőségét látom ebben a kooperációban. Annak örülök, ha a hardverben és a szoftverben is kezdődik egy új típusú munka, és nyilvánvaló, hogy én, mint képviselő is, egyébként pedig a nemzetpolitikában elkötelezett, továbbra is szívesen segítem ezt a munkát.

Végül innen szeretném megköszönni a Kárpát-medencei Újságírók Egyesülete Konvenciójának is azt, amit ennek a lendületnek az elősegítésével adott, és az MTVA-nak is, hogy felismerve ezt, ennek a kollégiumnak a létrehozásával egy új típusú gondolkodást is segített, amiben – és hadd legyen ez az utolsó mondatom –, nagyon remélem, hogy nem a pártpolitika lesz az elsődleges szempont a nemzetpolitika közvetítésében, hanem önmagában az az igény, hogy a Kárpát-medencei teret mi egy egységes térnek tekintjük, és ezt a média is szolgálni tudja, hiszen ez közös érdekünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Szávay István képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen.

Tisztelettel köszöntöm vezérigazgató urat és az MTVA minden megjelent vezetőjét, és külön hadd köszöntsem szeretettel és tisztelettel a kollégium tagjait, és ha jól látom, mindnyájan itt vannak, ami számunkra is megtiszteltetés. Egyben engedjék meg, hogy elismerésem, elismerésünket kifejezzem, kifejezzük az iránt a munka iránt, amit önök a külhonban az ottani magyar sajtóért, ezáltal az ottani magyar megmaradásért végeznek. Köszönöm szépen a részletes beszámoló anyagot is, bár egy picit későn érkezett, de ígérem, alaposan át fogom olvasni, mert azt hiszem, nagyon fontosak és hasznosak ezek az információk.

Az elhangzottakkal kapcsolatban, illetve azzal kapcsolatban, ami még nem hangzott el, engedjenek meg egy-két gyors megjegyzést, illetve kérdést. Felírtam volna magamnak, illetve kérdeztem volna kicsit részletesebben az újságíróképzésekről, de aztán elnök úr erre külön kitért. Ha jól tudom, a Sapienttiát kivéve nincsen magyar nyelvű médiaképzés a határon túl, úgyhogy innen leginkább csak a jelentőségére vagy a fontosságára szeretném itt felhívni a figyelmet, és örömet kifejezni, hogy ez a munka elindult, és van, aki ezt koordinálja. Meggyőződésem, hogy ez fontos és hasznos munka, és jó, ha ebben az anyaország is segítséget nyújt.

A külhoni hírműsorokkal kapcsolatban hadd mondjam el, hogy amikor a Jobbik a 2010-es választási programját elkészítette, a nemzetpolitikai fejezetben nem véletlenül volt külön alfejezet a külhoni magyar médiával való kapcsolat, hogy a külhoni híreket hogyan kellene Magyarországon megjelentetni. Sajnálom azt, hogy annak idején a parlament nem fogadta el azt a javaslatunkat, ami kötelezővé tette volna a médiatörvényben a magyarországi műsorszolgáltatók számára, hogy legalább 5 százalékos arányban minden hírműsorban külhoni magyarokkal kapcsolatos hírek legyenek, vonatkoztatva a kereskedelmi adókra is, de ezt a javaslatunkat fenn fogjuk tartani a továbbiakban is, szeretnénk ezt elérni, mert szükség van egyfajta tudatformálásra is Magyarországon, amikor külhoni médiáról beszélünk. Most természetesen a külhoni vendégeink vannak itt, elsősorban arról kell beszélni, hogyan tudjuk az ottani magyar médiát segíteni, hogyan lehet a kapcsolatokat kiépíteni, de legalább ennyire fontosnak tartom, és örülök, hogy egyébként láthatóan vannak ezzel kapcsolatban törekvések, és tényleg több, színesebb külhoni magyarokkal kapcsolatos hírműsor van, de ahhoz, hogy valóban az egy nemzetben gondolkodás, hogy a magyarországi magyarok is jobban érezzék a nemzeti összetartozást, ahhoz alapvető fontosságú, hogy a magyarországi hírműsorokban is jobban, hangsúlyozottabban ezek az ügyek, problémák megjelenjenek.

Szeretném csak kérdezni, hogy nem gondolkodtak-e el azon, nem lenne-e célszerű külön régióspecifikus hírműsorokat készíteni valamilyen formában. Biztos jó-e az a rendszer, hogy a különböző közszolgálati médiumokban lévő külhoniakkal foglalkozó hírműsorok egyszerre foglalkoznak az összes régió ügyeivel is. Egy Erdélyből áttelepültet biztos, hogy minden esetben érdekel-e egy felvidéki vagy egy délvidéki esemény. Jó, hogyha érdekli, persze, mert a nagyobb kitekintést ez biztosítja, de van-e esetleg ezen gondolkodás, és

érdemes-e ilyen irányban bárhol is elmozdulni, hogy külön régióspecifikus hírműsorok is legyenek esetleg.

A Nemzetpolitikai Sajtószemlééről itt nem volt szó, de erről azért egy-két mondatot szeretnék szólni, mert ezt szoktuk nézni a kollégáimmal, és szerintem ez jó és hasznos is, és örülök annak, hogy készül. Ezzel kapcsolatban, mert mégiscsak egy párt képviselőjeként vagyok itt, hadd kérdezzem meg, hogy ha olyan hírportálokat, mint a nol.hu, a Népszava, az atv.hu és hadd ne mondjam tovább, szemléznek, akkor ajánlom jó szívvvel, elnök az alfahir.hu hírportált, vagy korábbi nevén a barikad.hu-t. Azt hiszem, ha az atv.hu befér ebbe a Nemzetpolitikai Sajtószemlébe, akkor a barikad.hu-nak is van helye benne, ráadásul számos olyan exkluzív, és a külhoniak iránt jóval nagyobb érzékenységgel lévő anyagai, amelyeket nyugodtan lehetne, azt hiszem, ebben a sajtószemlében megjeleníteni.

Amikor készültem a mostani beszélgetésre, akkor utánanéztem, és én nem találtam, de akkor kérem, javítsanak ki, lehet, hogy én voltam figyelmetlen, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság költségvetéséről szóló törvényben nem találtam nevesítve a kollégiumot. Nincs a kollégiumnak külön sora? Azt szeretném kérdezni, hogy milyen forrásból, egyáltalán hogyan finanszírozzák most a kollégium működését, esetleg nem lenne-e jó és célszerű ezt valahol külön soron szerepeltetni.

Kénytelen vagyok azt megkérdezni, hogy általában a külhoniakkal kapcsolatos hírműsorokat, ahol számos esetben megjelennek olyan magyarországi hírek, aktualitások, és főleg a parlamenti munkával, a törvényhozással kapcsolatban, ami a külhoni a magyarságot érinti, kíváncsi vagyok vezérigazgató úr vagy másnak a véleményére, hogy ezeket a hírműsorokat, legyen szó akár a Kárpát Expresszről, akár más hírműsorról vagy híradókról, mennyire tartják a politikai vélemények sokszínűségének megjelenése tekintetében kiegyensúlyozottnak?

Amit szeretnék kérdezni, csak a hirek.sk vonatkozásában volt róla szó, de az anyagot gyorsan átfutva nem nagyon láttam, hogy a külhoni magyar internetes médiával való kapcsolattartás most valójában benne van a Kós Károly Kollégium feladatai között? (*Dr. Böröcz István: Benne van.*) Akkor esetleg erről, ha egy-két mondatot hallhatnánk, mert itt csak tévékről, rádiókról, illetve újságokról volt szó. Semmilyen fontossági sorrendet nem kívánok felállítani, félreértés ne essék, de erre mindenképpen szeretnék rákérdezni.

A műsorok tekintetében, itt több műsor neve is elhangzott, ebből kettőt hadd emeljek ki, ha nem veszik rossz néven, ez a Hagyaték, amit Gázsó úr is említett, amely egy viszonylag új műsor, kb. egy éve megy, és nagyon nagy örömmel szoktam nézni, mert tényleg nagyon hiánypótló, és kifejezetten olyan témáknak is utánamegy, amelyekről máshol nem nagyon hallottam. A Dankó Rádiót pedig személyesen, mint a magyar nóta nagy rajongója, hadd üdvözljem, és nagy örömmel hallottam, annál is inkább, mert holnapután lesz Dankó Pista halálának 110. évfordulója.

Még egy kérdést hadd tegyek fel, és ezzel kicsit haza is szeretnék üzeni itt, a bizottságon belül. A legjobb tudomásom szerint 2000 óta a külhoni magyar tévétúdiók Magyarországról nem kapnak semmilyen anyagi támogatást eszközbeszerzésre. 2010-ben, 2011-ben és 2012-ben, tehát három éven keresztül folyamatosan adtam be a költségvetési törvényhez módosító javaslatot külhoni magyar televíziós munkatársak javaslata, megkeresése alapján, itt a bizottságban is többször volt erről szó, és a parlament ülésén is többször szóba hoztam a költségvetési törvény kapcsán. Tavalyelőtt – nem tudom, ki mondta pontosan, nem akarok senkit rossz hírbe hozni –, két évvel ezelőtt a vitában az hangzott el, hogy az MTVA, illetve konkrétan Szalai Annamária próbál majd valamit ezzel kapcsolatban segíteni, illetve, hogy gondolkodnak azon – ez két évvel ezelőtt volt –, hogy valamilyen pályázati formában segítsék a sok esetben elavult eszközök, tévékamerák, hangstúdiók felszerelését. Ezzel kapcsolatban a legjobb tudomásom szerint, szeretném hangsúlyozni, látom, hogy bólogatnak az érintett kollégák, de nem történt előrelépés. Ez ügyben van-e

valamilyen gondolkodás, hogy ezeket az eszközbeszerzéseket Magyarországról valamilyen formában, valaki megpróbálja valahogyan segíteni és támogatni, ha már egyszer a költségvetésbe ez külön nem fért bele.

Bocsánat, ha egy kicsit hosszú voltam, ha sok volt a kérdés, de elég átfogó és fontos a téma, és köszönöm szépen előre is, ha megtisztelnék a válaszaikkal.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Alelnök úr!

DR. KOVÁCS FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha a médiáról beszélünk, itthon azt tapasztaljuk, hogy különösen a fiatal korosztálynál az internet, weblap, facebook azok a források, ahol igazából tájékozódnak. Szili Katalin képviselőtársam is említette, hogy a Kárpát-medencei magyarságon kívül ezen a vonalon tulajdonképpen a világ összmagyarságát is meg tudnánk szólítani. Nem tudom, hogy a fejlesztések, illetve a műsorkészítés, a tartalomátvitel szempontjából hogyan látják önök ezt a helyzetet, mert nálunk, akár egy városban, a saját városomban tudom, hogy az utóbbi öt évben nagyon-nagyon megnőtt a fiatalok között az interneten való tájékozódás, tehát ezzel számolnunk kell. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Kalmár Ferenc képviselő úr!

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr.

Tisztelt Vendégeink! Tisztelt Bizottság! Először is engedjék meg, hogy gratuláljak az elvégzett munkához. Úgy látom, és úgy gondolom, hogy ez jó irányba halad, ezt csak folytatni kell, és gondolom, hogy az erő is megvan hozzá, meg az akarat és a tudás is, a forrásokat viszont meg kell találnunk, és gondolom, hogy itt a parlamenti képviselőknek feladatuk van ebben az ügyben, hogy a forrásokat tegyük oda, ahova kell, és az MTVA tudjon tovább fejlődni.

Hadd reagáljak, és hadd mondjak néhány megjegyzést, lesznek negatívak is, amelyeket itt felírtam magamnak. Először is kapcsolódnék Szili Katalin képviselő asszonyhoz és Klemm József elmondásához, miszerint ezek a kapcsolatok a tévéstudiók között nagyon interaktívak, és ez egy nagyon jó dolog. Teljes mértékben egyetértek azzal, hogy legyen egy Kárpát-medencei híradó, hiszen az újvidéki magyar tudja, hogy mi történik Kárpátalján, és fordítva is, és ezeknek az anyagoknak a cseréje egy kifejezetten jó irányt mutat véleményem szerint. Erről beszéltünk már tavaly nyáron is, amikor a Kárpát-medencei Magyar Újságírók Találkozóján találkoztunk Délvidéken.

Továbbá, ami a szerb médiatörvényt illeti, én kérem, hogy találkozzunk ezután a megbeszélés után, hiszen a közeljövőben éppen Belgrádba fogok menni az Európa Tanács megbízásából kisebbségi ügyekben, és fontos, hogy milyen kérdéseket tegyek ott fel.

Azok a dolgok, amiket most mondok, inkább negatív jellegűek. Tavalyelőtt az Európa tanácsi magyar delegáció megkapta a Székely Nemzeti Tanácstól a Gábor Áron-díjat. Március 10-én, Marosvásárhelyen voltunk a Kultúrpalotában, ahol megkaptuk ezt a díjat, amit Izsák Balázs adott át nekünk, és az volt az érdekes, hogy egyetlenegy magyar média nem volt jelen, mindössze egy marosvásárhelyi hölgy volt jelen egy kis mikrofonnal, de semmilyen magyar médiát ez nem érdekelt, se magyarországit, se határon túlit, senkit. A román média viszont ott volt, és annyi mikrofon nem állt előttem életemben, mint akkor, de ez mind román volt.

Azt is sérelmezem, vagy mondjam így, megjegyzem, hogy számomra kicsit furcsának tűnik az, hogy a médiában való jelenlétünk az esetek 90 százalékában a személyes kapcsolatokon múlik. Az ember felhívja az ismeretségét valamelyik tévéstudióban, és vagy

bekerül, vagy nem kerül, de nincs intézményesítve, ami nem jó. Persze, kellene, hogy legyen, gondolom én, egy olyan centrum, vagy kapcsolódási pont, ahol el tudjuk mondani, hogy ilyen hírem van, olyan hírem van, és akkor önök eldöntik, hogy ez most menjen, vagy ne menjen, de ez ne a személyes kapcsolatokon múljon, hanem legyen intézményesített.

Továbbá még van két észrevételem, és ez a két észrevétel a Székely Nemzeti Tanácstól jött, bevallom őszintén. Az egyik az, hogy vezérigazgató úrnak Izsák Balázs írt nemrégiben egy levelet, amelyre a mai napig nem kapott választ. Továbbá a marosvásárhelyi tüntetésről a közmédiában az szerepelt, hogy több ezren voltak jelen, holott tudomásunk szerint a román csendőrség becslése szerint minimum 25 ezren voltak. Ez hozzám úgy érkezett, hogy a magyar média miért nem tudja kimondani a számot. Körülbelül ennyit mondanék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Gaal Gergely képviselő úr következik.

GAAL GERGELY (KDNP): Köszönöm, elnök úr.

Tisztelt Vezérigazgató Úr! Tisztelt Vendégeink! A 2010 óta eltelt időszak egyik legfontosabb eredményének tartom azt, hogy az élet számos területén erősödött az a szemléletmód, amely fontosnak tartja az összmagyarság érdekeit, és amelyik határokon átívelően, a magyarság egészében gondolkodik. Nagy öröm számomra, hogy az önök beszámolójából is az tűnt ki, hogy a közszolgálati világában is erősödött ez a szemléletmód. Éppen ezért köszönöm a tájékoztatásukat a magam részéről is, és nagy örömmel tölt el, és kívánok önöknek sok sikert a továbbiakban is ehhez. Azonban az nagyon fontos kérdés, hogy ezek a médiatartalmak hány emberhez jutnak el, hány magyar emberhez tudnak eljutni, éppen ezért az a kérdésem, hogy van-e lehetőségük olyan felmérések végzésére, hogy kikhez, hány emberhez tud eljutni, akár régiónkénti bontásban, nézettségi-hallgatottsági adatok állnak-e rendelkezésükre, és esetleg arra vonatkozó adatok, hogy a Kós Károly Kollégium létrejötte óta milyen változás állt be ezekben az adatokban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Kőszegi képviselő úr!

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen.

Nagy tisztelettel köszöntöm a Kós Károly Kollégium jelenlévő vezetőit és minden külföldi tagját, illetve tudósítóját. Valóban nagy megtiszteltetés számunkra, hogy mindannyian itt vannak, és ezt köszönöm szépen az egész bizottság és a magam nevében is.

Nekem a hallottak alapján egy olyan érzésem van, vagy volt, mint amikor a háború után a fogságból hazatérő apa találkozik a családdal. A család gyermekei éveken keresztül hiányolták az apukát, nem tudták megművelni a földet, és sok mindenben nem tudták kibontakoztatni a tehetségüket, s aztán az apa elindít valamit, elkezdik megművelni a földet, a gyerekek elkezdik kibontakoztatni a tehetségüket, és rájönnek arra, hogy mekkora erő rejlik a család összefogásában, abban, amikor együtt vannak, és ott van mindenki. Valami ilyesmit kezdek érezni, és megmondom őszintén, sok eszemben hiányérzetem van, mert 2010 után egy nagy lelkesedéssel fogtunk bele az új nemzetpolitikába, a nemzetegyesítésbe, a valódi nemzeti összefogásba, és most itt, ezen a területen érzek valami, hiszen konkrét, gyakorlati megvalósítás van, amiben természetesen vannak hiányosságok, van továbblépési szükséglet, ez itt meg is fogalmazódott néhány képviselőtársamban, de ez így van az életben is. Tehát a fogságból hazatérő apa esetében is, amikor már mindent átad a gyerekeknek, körülnéz, és rájön, hogy vannak még unokatestvérek, vannak még a családban, a rokonságban, a baráti körben mások is, akik hozzá tudnak még tenni ehhez valamit. Ez a következő lépés, ahogy

Szili Katalin elnök asszony is mondta, egy mérföldkőhöz értünk. Ez egy nagyon fontos mérföldkő, és nagy öröm számomra, hogy ebben a bizottságban ennél a mérföldkőnél közösen állhatunk meg, és nézhetünk előre, és ez nagyon fontos, hogy előre nézzünk.

Gratulálok az eddigi munkához, és sok-sok közös örömet és sok sikert kívánok mindannyiuknak, és bízom abban, hogy valóban, a költségvetésben is – ahogy ezt Szávay képviselő úr kritikusan megfogalmazta – sokkal nagyobb mértékben tudjuk támogatni a külhoni média szereplőit akár eszközbeszerzésekkel is. Remélem, hogy halló fülekre találunk azok a kezdeményezések, amiket ő is említett, és mi a bizottságban is ezt meg tudjuk erősíteni, hogy erre nagy szükség van.

Egy dologra szeretném a figyelmet felhívni, illetve még akár kérdésként is fogalmazhatnám meg, hogy a Kárpát-medencei médiahálózaton belül a kis rádiók, a regionális vagy térségi kisorádiók szerepe óriási, akár a határ menti regionális térségi rádiók szerepe szerintem jelentős lehet, és érdemes őket is jobban felkarolni, és bevonni ebbe a munkába. Azt kérem, hogy erre nagyobb hangsúlyt fektessenek majd, és igyekezzenek őket is helyzetbe hozni.

Még egyszer, elsősorban azért kértem szót, hogy a köszönetemet és az elismerésemet fejezzem ki. További sok sikert kívánok, és valóban, a mérföldkőnél találjuk meg azokat az eszközökkel, melyekkel tovább tudunk lépni, és ugyanezzel a lendülettel tudunk haladni. Köszönöm még egyszer.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Szávay képviselő urat kérem, hogy röviden szóljon hozzá, mert az elnök még hozzá sem szólt.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Rövid leszek, elnök úr. Köszönöm szépen.

Egy bizottsági meghallgatás nem a politikai adok-kapok helye, egy pillanatra álljon meg a lakodalom, Kalmár képviselő úr. Azért azt hiszem, hogy elég udvariasan tettem föl azt a kérdésemet, ami a külhoni magyar hírműsorok kiegyensúlyozott politikai tájékoztatására vonatkozik, de azért azt több mint furcsának tartom, hogy kormánypárti képviselőként a megjelenésük gyakoriságát vagy a hiányát teszik kritika tárgyává a határon túli hírműsorokban. Rendezhetünk erről külön beszélgetést, Kalmár képviselő úr, hogy milyen vélemények, milyen gyakran jelennek meg, de abban egyáltalán nem vagyok biztos, hogy a kormánypárti vélemények vagy az ehhez kapcsolódó különböző események kerüljenek ki hátrányosan, úgyhogy nem vagyok benne biztos, hogy szerencsés ezt a beszélgetést ilyen irányba elvinni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Van-e még hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincsen, akkor én is nagyon megköszönöm azt a tájékoztatást, amit mind az anyagukban, mind pedig itt, a helyszínen számunkra biztosítottak. Azt gondolom, egy olyan méretű anyagot kaptunk meg ma, olyan tájékoztató anyagot, melyet értelmesen tudunk fogadni, és szemléletesen Szabó László Zsolt tájékoztatója, illetve projektoros előadása jelképezi legjobban ezt a helyzetet, hogy csak kapkodtuk a fejünket, hogy hol is vagyunk, mi is történt 2011 és 2013 óta.

Talán Kalmár képviselőtársamnak annyit reagálnék, hogy nekünk, politikusoknak is tudnunk kell használni a sajtót. Sokan – és ezt nem önnek mondom elsősorban, hanem úgy általában – hajlamosak vagyunk azt feltételezni, hogy a sajtót nem érdekli, amit mi itt csinálunk, csak azt felejtjük el, hogy a sajtómeghívót nem küldtük ki, vagy nem időben küldtük ki. Úgy gondolom, ennek megvannak a praktikái, amelyet nekünk is meg kell tanulnunk, és használnunk kell, és ugyanúgy a civil szervezeteknek is. Sajnos a határon túli közösségeknél azzal találkozom legtöbbször, amikor semmilyen sajtóorgánum nincs ott, és az

ember megtesz adott esetben több ezer kilométert, és mi amúgy is szeretünk a sajtóban szerepelni, és még érzékenyebbek vagyunk erre a kérdésre, és nincs ott senki, mert ezek a közösségek nem is gondolják azt, hogy esetlegesen fontos lehet egy-egy ilyen meghívó kiküldése, nem tudnak élni ezekkel az eszközökkel. Egyébként pedig nemcsak a magyarság számára fontosak ezek az események, hanem az ottani többségi társadalom számára is fontosak ezek az események. Mondhatnék számos példát, de nem akarom megnevezni a településeket, az ember elmegy innen, akár tízezer kilométert utazik, ha fordított esetben hozzám jönnének, mint polgármesterhez, az én városomba, egy nemzeti közösséget köszönteni, akkor biztos, hogy akárki érkezne, én őket meghívnám, elbeszélgetnék velük, valamilyen udvariassági gesztust tennék irányukban. Mi sokszor találkozunk azzal, hogy ilyen nincsen, de azért nincsen, mert nem tudnak rólunk, hogy mi egyáltalán megyünk. Jó lenne, vagy kérem a Kós Károly Kollégium segítségét abban, hogy esetlegesen a magyar civil szférát is vonja be ezen tájékoztatókba, illetve a képzésüket próbálja, vagy önök is próbálják megoldani, mert ez szerintem nagyon-nagyon fontos.

Nagyon jónak tartom a magam részéről is azt a munkát és azt a szervezeti átalakítást, amely az elmúlt években megtörtént, hiszen ez nagyon fontos volt. Azt nem mondom, hogy eddig elszigetelten működött a média, viszont most rendszerben gondolkoznak, és ez a rendszer, úgy látszik, hogy egyre inkább rendszerként működik, ezeket szemléletesen mutatták be a diák, és azt gondolom, ahogy az évek során haladunk előre, egyre inkább így lesz. Milyen jó lett volna, ha mondjuk, 30-40 évvel ezelőtt is ilyen rendszerrel találkozhattunk volna, akkor hány magyar közösség, hány magyar falu, hány magyar ember maradt volna meg a magyarságában, ha ezt a munkát jóval előbb el lehetett volna kezdeni.

A másik pedig az, hogy nagyon jó, hogy az MTVA, illetve a Kós Károly Kollégium a határon túli magyar közösségekre nem mint karanténba zárt emberekre gondol, egy olyan skanzenre, ahol azok az emberek úgy élnek, mint amikor Trianonban elszakították őket Magyarországtól, mi pedig, ha oda látogatunk, akkor esetlegesen megdöbbenve tapasztaljuk, hogy nem népviseletbe öltöznek, nem folyamatosan miséken vagy istentiszteleteken vesznek részt és a többi, és a többi, hanem egyre inkább úgy kell szemlélni ezeket a közösségeket is, hogy ők is a mindennapjaikat élik, és ugyanolyan emberek, mint azok, akik a mai Magyarország területén élnek, és nagyjából ugyanazok a gondok, problémák vagy sikerek jellemzik ezeket a közösségeket, családokat, embereket, és ezeket kell szerintem sokkal nyomatékosabban bemutatni, mint ahogy eddig is sikerült. Azt nyugodtan elmondhatom, hogy többükkel volt már egy előzetes beszélgetésünk, mielőtt létrejött ez a bizottsági ülés, és gyakorlatilag azt gondolom, teljesen egyetértettünk ebben.

Megvannak ezek a határon túli magyar műsorok, melyeket nagyjából mindannyian nézünk, és egy állandó, kialakult nézőközönsége, illetve a rádióknak hallgató közönsége van, viszont szerintem is az a jövő, hogy egyre inkább napi szinten, híradó szinten nemcsak a Duna Televízióban, hanem a másik híradóban is, vagy híradókban egyre több hírrel kell, hogy megjelenjenek napi szinten, és nem adott időpontban, hogy háromnegyed nyolc van, akkor a híradón belül a határon túli blokk következik, hanem szervesen, egyik hír a másikba kapcsolódva, minden átmenet nélkül, hogy érezzük azt, hogy tényleg, semmilyen módon sem a nemzetrészek, sem a híryanagok nincsenek elválasztva egymástól, s élő szövetként jelentkezünk. Ez a munka folyik, de én is úgy látom, hogy erre kellene nagyon-nagyon ráerősíteni.

Egyáltalán, én magam azt látom, hogy a nemzetpolitika egyik legnagyobb baja még mindig az, hogy túlságosan nagy pátosszal kezeljük a nemzetpolitikát akár ezt a munkát is, melyet önök végeznek, ugyanakkor pedig sokkal-sokkal inkább pragmatikusnak kell lennünk, hiszen az ottani emberek, akik például Kolozsváron, Sepsiszentgyörgyön, Szencen vagy bárhol élnek, ők is a mindennapjaikat élik, és 80 százalékban nem az foglalkoztatja őket, hogy ők magyarok és a kokárdát viselik a szívük fölött, hanem egyáltalán, hétköznapi emberek.

Szerintem nagyon fontos lenne, hogy mi is így közelítsünk feljük, mert sokkal több sikert tudunk adott esetben elérni.

Ami konkrét kérdésem lett volna amellet, hogy a határon túli szerkesztőségek – részben már kaptunk erre választ – milyen kapcsolatban, munkakapcsolatban vannak a többségi médiával, de adott esetben tudják-e egymás munkáját segíteni akár híryanagokkal, akár pedig kapcsolati szinten, illetve meg tudnak-e jelenni a többségi nemzet hírfelületein? Tehát kíváncsiak-e –, mondjuk Szlovákiát kérdeztem volna, de ott nagyjából már kaptunk választ – akármelyik utódállamban arra, hogy az egyébként kisebbségi közösségek mivel foglalkoznak, milyen problémák, egyebek érdeklik őket. Köszönöm szépen.

Tudom, hogy nagyon elszaladt idő, és elvileg délre be kellene fejezni, bár nyilván, nem fogjuk tudni befejezni, de kérem önöket, hogy erre a nagy kérdésdömpingre önök miatt is, mert tudom, hogy sietnek tovább, rövid válaszokat szíveskedjenek adni. *(Jelzésre.)* Előtte elnök asszonynak adnám meg még a szót.

DR. SZILI KATALIN (független): Elnézést kérek, elnök úr.

Elnök Úr! Képviselőtársaim! Elnézést kérek, hogy még egyszer szót kértem, de nagyon röviden fogok szólni. Tekintettel arra, hogy a dokumentum szól arról, hogy a 2013. év I. féléves programjában, a 8. pontban szerepel egy passzus, ami a Nemzeti összetartozás bizottságával történő kooperációnak valamilyen formáját el tudja képzelni, ezért, elnök úr, azt szeretném kérni, ha a végén esetleg a bizottságunk, nyilván, nem formálisan, de kinyilvánítaná azt, hogy ebben a kooperációban szívesen részt vesz, hiszen mi magunk is azzal a tevékenységgel, amit végzünk, szeretnénk ehhez az együttműködéshez hozzájárulni, akár azokkal a hírekkel is, ami itt történik. Ezzel azt is ki szeretnénk fejezni, hogy egy picit mi is részesei voltunk ennek a történetnek, hiszen külön találkoztunk az MTVA-val, arról tájékoztunk, hogy milyen a határon túli munkájuk, illetőleg a KMÚEK-kal is. Tehát én azt gondolom, minden olyan lépés megtörtént, melynek az eredményeként ez a kooperáció megtörténik, úgyhogy talán egy kicsit a mi gyermekünknek is érezhetjük ezt a történetet, kifejezve azt, hogy nyitottak vagyunk akár egy együttműködési megállapodás kötésére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Elsőként vezérigazgató úrnak adom meg a szót, és utána kérem, hogy egymásnak adják át, mert innen nem tudom, ki szeretne reagálni, válaszolni a kérdésekre. Köszönöm szépen.

Válaszadás, reagálás

DR. BÖRÖCZ ISTVÁN, az MTVA vezérigazgatója: Köszönöm szépen.

Elnök Úr! Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Nagyon sok kérdés, felvetés, észrevétel hangzott el. A gratulációjellelű, köszönetet kifejező, elismerő szavakat így egyben köszönném meg, és nem egyenként, amikor próbálok választ adni a felvetésekre. Jólestek a dicsérő szavak, de nem bízzuk el magunkat, tudjuk, hogy nagyon sok még az előttünk álló feladat.

Elnök úrnak a végén elmondott két megjegyzésével kezdeném, aztán rá fogok térni az alelnök asszony által elmondottakra. Nagyon örültem annak, amikor elnök úr említette, mintegy észrevéve azt a rendszerszemléletet, mely munkánkat jellemzi, mert valóban, ezt hangsúlyozni szeretném, hogy én magam, mint vezető menedzser, rendszerszemléletű alapon próbálok építeni ezt az egész rendszert, és azt gondolom, hogy ez áthatja az egész gondolkodásunkat, mint ahogy a pragmatizmus is, amit elnök úr említett.

Visszatérve a hozzászólások elejére, a szórvány magyarsággal kapcsolatos felvetést én rögzítettem magamnak, és valóban, komolyan gondoljuk, hogy többet kéne tennünk az eddiginél ezen a területen, de megmondom őszintén, erről még sokat kell beszélgetnünk

magunk között is, hogy mi is az, amit igazán tenni tudunk. Elhangzott a Duna World Televízió és a Duna World Rádió, ami a világ magyarsága felé közvetít tartalmakat, de hogy az interaktivitás másik oldalát hogyan hozzuk létre, azon még gondolkodnunk kell. Felírtam magamnak, mint ahogy minden olyat felírtam magamnak, amire most nem biztos, hogy fogok tudni válaszolni, konkrét ígéretet tenni, de minden felvetést meg fogunk vizsgálni, és lehetőség szerint alkalmazni fogjuk ezeket a javaslatokat, vagy beépítjük a gondolkodásunkba; így a nemzeti regiszterrel javaslatot is tisztelettel vettük, és értelemszerűen dolgozni fogunk rajta.

Arra talán most nem is reagálnék, mert természetesnek tartom, hogy a mi napi munkánkban a pártpolitika semmilyen módon nem jelenik meg, csak meg szeretném erősíteni elnök asszony ezzel kapcsolatos megjegyzését.

Ha valamit kihagynék, akkor tessék rám szólni, nagyon sok mindent jegyeztem, de kicsit rendetlenül, és lehet, hogy nem is fogom tudni megfejtani a saját kódjaimat.

Az újságíróképzés kérdése is felmerült, hogy csak a Sapientián van ilyen újságíróképzés. Talán itt valamelyik kollégám futólag említette, de mindenképpen benne volt a prezentációban, hogy egyébként a Sapientiával tárgyalást folytatunk. Ott most létesül európai uniós támogatásból egy új televízióstúdió, lényegesen nagyobb, mint a velünk szerződéses kapcsolatban levő Maksay Ágnes-féle stúdió, és szeretne ott az MTVA egy háromoldalú szerződést kötni a Sapientiával, a kolozsvári stúdiókkal. Ennek előzményeként kollégáim már kint jártak Kolozsvárott, és műszaki javaslatokat, tartalmi segítséget nyújtottak ahhoz, hogy abból a nem kevés pénzből, amit sikerült ott megnyerni, hogyan lehet a legpraktikusabban, legjobban berendezni azt a stúdiót. Személyesen én is beszéltem a dékán úrral, járt nálam, és előirányoztam például egy közös gyakornoki képzést, hogy a Sapientián tanuló, mediaképzésben részt vevő felsőoktatási hallgatók itt nálunk, a magyar közmédiában, például gyakornoki programban vehessenek részt. Ennek a stratégiai együttműködési háromoldalú megállapodásnak is része lesz például ez a gyakornoki program, de nyilván az újságíróképzés egyéb vonatkozásaival is foglalkozunk. Talán említette Gázsó Ferenc kollégám a Közszolgálati Médiaakadémiát, amely szintén a közszolgálati médiaújságíróképzés egyik fontos eszköze.

Ezt a bizonyos 5 százalékos hírarányt a hírműsorainkban én magamnak fölírtam, de nem tudom most megmondani, nincs a fejemben ilyen statisztika, és lehet, hogy a kollégáim fejében sincs, hogy ezzel az aránnyal hogyan állunk adott esetben, de függetlenül attól, hogy ez elő van-e írva a törvényben számunkra, vagy sem, hogy teljesítjük, vagy túlteljesítjük, átlagosan hogyan állunk ezzel, ez nyilván, egy érdekes felvetés, ezért én meg fogom vizsgáltatni. Nagyon sok hírműsorról van szó egyébként, nagyon sok híradóműsort adunk úgy a televíziócsatornákon, mint ahogy nagyon sok hírműsort szolgáltatunk a rádiócsatornákon is. Egyébként sokat fog javítani a helyzeten, hogy nagyon sok minden a technikától, a műszaki felszereltségtől is függ. Ha eljutunk oda, remélhetőleg az idei év során, amit Szabó László Zsolt említett a prezentációjában, hogy a jelenlegi kettőhöz képest tízre növekedhet azon televízióstúdiók száma a Kárpát-medencében, különban, amelyek optikai kábeles összeköttetéssel fognak bírni Budapesttel, egészen más a hangulata, ha egy híradóműsorban, vagy bármilyen más televízióműsorban, hírháttérműsorban élőben lehet bejelentkezni. Tehát igazából ez az optikai kábeles összeköttetés tíz különböző Kárpát-medencei városban, településen egy nagyon fontos műszaki feltétele annak, hogy adott esetben a százalékos arányok is jobbak legyenek.

A régióspecifikus hírműsorok kérdését nyilván, elemezni fogjuk, beszélgetünk majd róla, és a Kós Károly Kollégium saját hatáskörében is beszélget erről, de én óvatos lennék ezzel a régióspecifikus hírműsorról. Azok számára, akik egy adott régióban élnek, akiknek ilyen tartalmat közvetítünk, ez nagyon fontos lehet, ugyanakkor az összes többi régió számára meg nem. Legalábbis kétesélyes vagy többesélyes ez a dolog, de én nem mondok erre most se

igent, se nemet, ezt vizsgálni kell, és nem is az én dolgom, főként nem dönthetek erről, bölcs kollégáim javaslatát és véleményét meg fogom kérdezni erről.

A Nemzetpolitikai Sajtószemle kapcsán megfogalmazott észrevételek nem nekünk címzett észrevételek, mert mi nem készítünk ilyen sajtószemlét, ez nem a mi termékünk, úgyhogy erről nem tudok nyilatkozni. Itt elhangzott, hogy bizonyos médiatartalmakat ez a sajtószemle szemlél, más tartalmakat nem szemlél, de mi nem készítünk ilyen sajtószemlét.

A Kós Károly Kollégium finanszírozásával kapcsolatosan is elhangzott kérdés. Valójában nagyon örülök ennek a kérdésnek, mert ez azt jelenti, hogy ez a gyermek elkezd felnőni. Őszintén szólva, amikor tavaly nyáron kitaláltam, hogy kellene egy grémium, kellene egy testület, amelyik összefogja a Kárpát-medencei médiaműhelyeket, egy katalizátor jellegű szervező formáció, akkor nem gondoltam arra, hogy háromnegyed év múlva itt fogunk ülni az Országgyűlés bizottsága előtt, és a Kós Károly Kollégium szerepelni fog itt témaként. Ebből is látszik, hogy ez egy organikus fejlődésen keresztülmenő formáció, amelyik, ha eljut ahhoz a ponthoz, én is azt fogom mondani, hogy természetesen, legalább a mi éves költségvetésünkben, éves üzleti tervünkben különítsünk el a számunkra egy forrást. Ez eddig nem történt meg, de még nem is tartott eddig ott ez a történet, hogy ezzel foglalkozunk. A költségeiket pedig az MTVA biztosítja, úgy a Kós Károly Kollégium tagjainak a tiszteletdíját, hisz ezt a nagyon fontos tevékenységet nem kívánhatjuk ingyen tőlük, és azokhoz a rendezvényekhez, mivel mindig benyújtják a megfelelő tervet, költségvetést, hogy például egy konferenciát, egy kihelyezett ülést szerveznek, ahhoz az MTVA biztosítja a költségvetést.

A hírműsorok kiegyensúlyozottságával kapcsolatosan azt tudom mondani, hogy a folyamatos mérések, monitorozás azt jelzi, hogy ezen a területen alapvetően nincsen probléma, és a hírműsoraink kiegyensúlyozottsága az úgynevezett francia modellnek megfelelően működik.

Itt elhangzott egy felvetés, mely inkább javaslat volt, hogy a kapcsolatok interaktivitását erősítsük, a különböző médiatartalmak cseréjét fokozzuk. Ez benne van a gondolkodásunkban.

Néhány kritikai észrevétel is elhangzott, egyebek között, hogy bizonyos díjátadáson nem jelent meg a határon túli magyar média vagy az itteni közmédia. Erről nekem most nincs információ, utána fogok nézni ennek a konkrét ügynek is, de általában az a tapasztalatom, hogy nem ez a jellemző. Ha hívnak bennünket, ha hívják a kollégákat, de ha nem hívnak, és tudunk egy eseményről, akkor is megjelenünk, és méltóképpen próbálunk minden fontos eseményről tudósítani, már csak azért is, hisz kollégáink jelen vannak a régiókban, és ők maguk is nem egyszer tudomással bírnak az ilyen eseményekről, és ezekről méltóképpen tudósítunk. Egy-egy ilyen kivétel persze, előfordulhat.

Ez a bizonyos levél, ami elhangzott, hogy én nem válaszoltam rá, ez egészen pontosan úgy igaz, hogy kaptunk egy jelzést a marosvásárhelyi tüntetésről, és mi azonnal fölítettük a kapcsolatot az elnök úrral, tehát nem válaszoltam, hanem megkértem az egyik kollégámat, az egyik főigazgatót, aki kézbe vette ezt az egész ügyet, és ő személyesen fölhívta, így a válaszadás megtörtént, még ha ezt én nem is tudom most dokumentálni, de tessék elhinni nekem, hogy azonnal élő kapcsolatot alakítottunk ki, és tisztáztuk, hogy mire is van szükség. Arról most nem tudok nyilatkozni, hogy az elhangzott szám adatok mennyiben voltak pontosak, vagy sem, eddig ezzel kapcsolatosan kritikai észrevétel nem hangzott el, de ennek is utána fogok nézni.

Elhangzott - most már nem tudom pontosan, kinek a felvetésében -, hogy a külhoni internetes kapcsolattartás, az internetes világgal való foglalatosságunk valahogy intenzívebb, erőteljesebb legyen. Lehet, hogy nem pontosan idézem ezt a felvetést vagy kérdést, de ezzel kapcsolatosan azt szeretném mondani, hogy általában is a magyar közmédia reformjának egyik nagyon fontos eleme az újfajta technikákkal, technológiákkal való foglalatosság, és nagyon jelentős új médiafejlesztéseink, internetes fejlesztéseink vannak jelenleg is

folyamatban. Hadd utaljak itt arra, hogy a legkülönbözőbb, modern web2-es technikákat is egyre intenzívebben használjuk, vagy éppen olyan modern megoldásokat – nem tudom, az itt jelenlevők közül ki ismeri, ki nem –, mint a legkülönbözőbb tartalmak, akár műsorok kapcsán mobiltelefonos applikációkat hozunk létre. Például a híradónak is van telefonra letölthető mobil applikációja, de egyes jelentősebb műsoroknál is alkalmilag telepítünk ilyen applikációt. Tehát igyekszünk azokat a fiatalabb generációk által támasztott elvárásokat is ilyen módon kielégíteni, ami túlmutat a hagyományos elektronikus média platform- és eszközrendszerén.

Elnézést, ha nem reagáltam mindenre, de annyi volt a kérdés, és olyan izgalmas kérdések voltak, hogy belefeledkeztem a kérdések-felvetések hallgatásába, s nem jegyeztem elég precízen. Viszont volt a végén egy olyan kérdés, amelyik nem feltétlenül tartozik rám, de talán, amit a legvégén Szili Katalin említett, a bizottságnak tett javaslatára hadd reagáljak! A magam részéről, ha ez bekövetkezne, nagy tisztelettel és nagy örömmel fogadnám, és jelezném, hogy természetesen minden, amit a bizottság ezzel kapcsolatosan dönt, abban mi is szívesen részt veszünk, és följánlom e tekintetben az MTVA partnerségét akár valamilyen szerződés formájában, az együttműködést is ideértve. Tényleg elnézést kérek, ha a kérdések egyharmadára nem reagáltam, de ha úgy érzi valaki a jelenlevők közül, hogy kifelejtettem valami nagyon lényegeset, tessék rám szólni, és pótolni fogom a választ. Köszönöm szépen.

DR. HAVASI JÁNOS, határon túli különmegbízott, a Kós Károly Kollégium titkára:
Köszönöm szépen.

Néhány konkrétummal szeretnék szolgálni a szórványban lévő tudósítókkal kapcsolatosan. Düsseldorfban és Stuttgartban voltam igazából olyan életközeli helyzetben, ahol felajánlottam a szórványban lévő egyesületeknek ezt. Konkrétan a Nyugat-európai Magyar Egyesületek Szövetségének volt két összejövetele, és még egy írásbeli elaborátumot is szétküldtem a körökben, hogy az MTVA vállalná azt, ha van tudósító Németországban, Nyugat-Európában, hogy mi kimegyünk, kiképezzük, vagy ha kisebb létszámú, akkor jöjjenek el ők, és akár úgy, mint hírügynökségi alapismeretek, akár mint video-újságíró, tehát kamerával együtt dolgozó. Azt kell mondanom, hogy sajnos nem jött el senki. Viszont lehet, hogy hamar le is tettünk erről, nem forszíroztam én magam sem, de érzem a kritikát és az igényt is, tehát ezt meg fogjuk ismételni, és erről a helyről is kérem a bizottság tagjait, ha nyugat-európai vagy szórványban élő ismeretségük van, akkor nyugodtan híreljék, hogy mi készek vagyunk arra, hogy kiképezzük őket, mert alapvető érdek, hogy legyen. Brünnből volt egy ilyen megkeresés, aki az MTV tudósítójától függetlenül szívesen tudósítana, és azt kell mondanom, hogy egyénileg is nagyon felkaroljuk őket, csak jöjjenek és jelentkezzenek.

Szávay képviselő úr kérdezte a sajtószemlét. Nem tudom, hogy nem a honlapon megy-e ez, mert mi a KIM-ből egy az egyben átvesszük, ahhoz nem teszünk hozzá, és el sem veszünk, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium hivatalos sajtószemléjét tesszük föl, mert nekünk nincsen saját sajtószemlénk. Csermák dr. kollégám egy határon túli sajtószemlét készít, de abban magyarországiakkal nem foglalkozik. Ha ott bármilyen észrevétele van a képviselő úrnak, vagy hiányérzete, akkor a KIM-ben kellene ezt jelezni, mert mi ezt az anyagot használjuk. *(Szávay István: Csak nincs rá semmiféle utalás, hogy ki készíti.)* Köszönjük, akkor a forrást meg fogjuk jelölni, elnézést kérek, ez teljesen jogos. Az internetes portálokkal nagyon intenzív kapcsolatot tart Csermák Zoltán, ő az, aki az írott sajtóval és az internettel is foglalkozik. Tehát az internetes portál szerkesztőjével napi szinten tartja a kapcsolatot.

Még egy észrevételt szeretnék tenni: nagyon érdekes és jó felvetés szerintem, hogy a civil szféra képzését is egy kicsit karolja fel a Kós Károly Kollégium. Ezt én úgy fordítanám le, hogy ha nem is konkrétan az a mi dolgunk, hogy minden olyan szervezettel, amelyik a média közelébe akar jutni, de azt el tudom képzelni, ha kitelepülünk egy-egy ilyen tudósítói

képzésre, akkor a sajtófőnököket vagy a sajtószóvivőjüket, egyet-kettőt szívesen látnánk, és tényleg elmagyarázhatnánk azt, hogy mik a sajtó működésének a szabályai, vagy hogyan lehet a média közelébe jutni. Ha ebben a bizottság tagjai segíteni tudnak, nagyon szívesen, mert egy-két ember már nem számít, tehát nem is baj, ha a tudósítók mellett egy-két PR-es vagy sajtófőnök is megjelenik ezeken a továbbképzéseken. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó elnök úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ ZSOLT, az MTVA vezérigazgató-helyettese: Bocsánat, csak egy dologra szeretnék reagálni, mivel fölmerült, hogy anyagi támogatást a műszaki beruházásaikhoz a határon túli tudósítók és stábok nem kaptak az elmúlt időszakban. Valóban nem kaptak ilyet. Ahogy az előadásomban is említettem, az még 2001-2002-ben történt, tehát erre nekik iszonyú nagy szükségük volna, hogy lépést tudjanak tartani a korrallal és a műszaki fejlődéssel, illetve az MTVA rendszereihez is tudjanak kapcsolódni, de ehhez az is kell, hogy ők műszakilag fejlődni tudjanak. Ahogy tizenvalahány évvel ezelőtt ez kormányzati és állami segítséggel megvalósult, azt gondolom, hogy ezt csak ilyen módon lehet most is megteremteni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Vezérigazgató igazgató úr, parancsoljon!

DR. BÖRÖCZ ISTVÁN, az MTVA vezérigazgatója: Nagyon köszönöm, hogy a kollégám ezt megemlítette, én is szerettem volna említeni ezt a műszaki támogatási fejezetet, egy kiegészítéssel. Elhangzott futólag az előadásokban, hogy folyik jelenleg egy felmérés, és nagyon fontos, hogy a felmérésnek a végére jussunk, mert általában nem lehet pénzt pumpálni enélkül a rendszerbe. Pontosan tudnunk kell, hogy milyen állapotban vannak a médiaműhelyek, a különböző stábok felszereltsége milyen, és mi kell ahhoz, milyen műszaki beruházás, műszaki fejlesztés, és ezt forintosítani kell, ami alkalmassá teszi őket arra, hogy a magyar közmédiával kompatibilis rendszer jöjjön létre. Szerintem akkor jutunk ahhoz a pillanathoz, amikor befejeződik ez a felmérés, hogy tudni fogjuk, hogy hány százmillió forintot vagy még nagyobb összeget kell fordítani erre a fejlesztésre, és akkor majd meg tudjuk vizsgálni azt is, hogy ennek egy kisebb részét valamilyen ütemezésben maga az MTVA adott esetben tudja-e vállalni.

ELNÖK: Barlay Tamás!

BARLAY TAMÁS, a Kós Károly Kollégium elnöke: Csak két-három pozitív hírt szeretnék a kérdésekre válaszul mondani. Ami a diaszpórában élő magyarságot illeti, decemberben elindult az „Öt kontinens - egy nemzet” című műsorunk a Duna World csatornán, ami konkrétan velük foglalkozik. Nagyon sok a nehézség, hiszen az öt kontinensről van szó, nem a Kárpát-medencéről, tehát földrajzilag is más a helyzet, de havi rendszerességgel jelentkezik ez a műsor.

A Kossuth Rádióban indult most március közepén, este 8 órai kezdettel egy olyan rövid hírműsor, melynek vállaltan az a szerepe, hogy Kárpát-medencei híradó szeretne lenni, melyben az anyagok kétharmada külföldi vonatkozású. Azért csak a kétharmada, és nem az összes, hogy ne legyen karanténműsor belőle, mint ahogy ezt szeretnénk elkerülni.

Szintén fölmerült a kérdés a régióspecifikus műsorokkal kapcsolatban. Ilyen egyébként a „Székelykapu” című műsor, amely a Székelyföldet, mint régiót, mint önálló entitást mutatja be, Jakab Endréék, a székelyudvarhelyi stúdió készíti. Azonkívül tervezünk egy olyan felületet biztosítani, egy ismétlő sávot, amelyben a határon túli kisebb televíziók

műsorait tudnánk szintén „Régiók” címmel megismételni. Körülbelül ennyit szerettem volna hozzátenni. Tehát sok szempontból jobb a helyzet, mint ahogyan elmondtuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Maksay Ágnes, parancsoljon!

MAKSAY ÁGNES, a kolozsvári Video Pontes Stúdió vezetője: A technikai támogatási alap kérdéséhez szeretnék hozzászólni. Először is azt azért el kell mondani, hogy olyan jellegű támogatás nem történt, mint amilyenben 2001-ben része volt a határon túl működő stúdióknak, ellenben az MTVA megpróbálta annak a lehetőségét megteremteni, hogy - nyilván, nagyon sokan vagyunk, nem lehet egy lépésben - a folyamatépítés tekintetében biztosítsa számunkra éppen ezekkel az ausál átalányszerződésekkel azt, hogy technikailag is fejlődni tudjunk. Viszont azért lenne rettenetesen fontos egy külön alap létrehozása a határon túli stúdiók technikai fejlesztésére, mert vannak olyan határon túli régiók, ahol elképzelhetetlen olyan jellegű technikai előrelépés, hogy ők annyit tudjanak dolgozni, hogy abból elő tudják teremteni azt a technikát, amire szükségük van ahhoz, hogy bekapcsolódhassanak a magyar közszolgálati médiába. Tehát eszméletlenül fontos lenne egyfajta pozitív diszkriminációt eszközölni azokkal a stúdiókkal szemben, ahol kevesebb a munka, viszont nagyon-nagyon fontos, hogy ott legyenek a magyar közszolgálati médiában.

A régióspecifikus híryanagokkal vagy híradókkal kapcsolatosan szeretném mondani, hogy éppen mi, határon túliak kértük, hogy ha lehet, akkor ne legyenek ilyen karanténosított műsorok, ugyanis most már én mondom azt, hogy ne csak rólunk, azokról beszéljünk, akik a határon túl vagyunk, élünk, hanem legyünk tekintettel arra, és számunkra az is nagyon fontos, hogy az anyaországban élő magyarokhoz eljusson az, hogy mi történik velünk. Ha lesz egy erdélyi híradó, vagy egy Kárpát-medencei híradó, bizony, az elmúlt 50 év – a kommunizmus éveire gondolok – olyan jellegű agyomosáson vitte keresztül a magyar társadalomnak, a magyarországi társadalomnak is egy nagy részét, hogy nagyon sokan azokat a műsorokat be sem kapcsolnák, és nem néznék. Nekünk éppen ezért eszméletlenül fontos az, hogy mi igenis abban a híradóban szerepeljünk, az 5 vagy 10-15 százalékos arányban, amelyet mindenki néz, arról nem is beszélve, hogy akár Erdélyben, akár a Kárpátalján, akár Felvidéken inkább azokat a híradókat fogják megnézni, amelyekben megtalálják azt is, hogy mi történt aznap a magyar Parlamentben, a Magyar Országgyűlésben, mi történt Budapesten, és annak részeként szeretnék látni saját magukat is.

Nagyon röviden a mostani autonómiatüntetéssel kapcsolatosan annyit mondanék, hogy a Székely Nemzeti Tanács elnökét, Izsák Balázs urat szedtük szét azon a héten, mert hol a kolozsvári stúdióba hívtuk vendégnek, hol az udvarhelyibe, ahová neki kényelmesebb volt, oda ment. Ha a híradóban éppen azt hallotta, hogy több ezren voltak, akkor az valószínű az első híradó volt, amikor egy újságíró még nagyon óvatos, nem meri kimondani, mert még nem voltak meg a rendőrségi adatok, mintsem, hogy melléfogjon, és azt mondja, hogy több ezren. Viszont ugyanazon a napon a Heti hírmondóban, ami fél 7-kor kezdődik magyar idő szerint, otthon fél 8-kor, amikor már biztos adatok voltak, akkor egészen biztos vagyok benne, én hallottam, hogy a meghívottak többen is mondták a 20, illetve 25 ezres számot, és csak az első híradóban, amikor még nem voltunk biztosak a számokban, akkor mondtuk azt, hogy több ezren. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Csak nagyon röviden hadd kapcsolódjak Maksay Ágnes asszonyhoz, és nem kívánom az egész vitát újramegírni, mert biztosan nagyon sokakban számos gondolat merült fel, de én is ugyanígy látom, ha egy erdélyi híradót, délvidéki krónikát, bármilyen új műsort indítanánk, így van, az emberek javarésze nem kapcsolná be. Inkább a meglévő hírműsorokat kell

felhasználni arra, hogy akár arról is tudósítsunk, hogy Székelyudvarhelyen szennyvíztelepet adtak át, vagy hasonló hírek – most nem mondok konkrétumokat –, tehát a mindennapok történései (*Dr. Szili Katalin: Hogy Bonyhád is eljusson Erdélybe.*), igen, például, hogy Bonyhád is oda el tudjon jutni.

Ami nekem viszont egy szívfájdalmam, és lehet, hogy ezt sokan jelezték már, vagy nem jelezték, de nekem van egy mániám, ez az időjárás, folyamatosan ezt hallgatnám, nézném, ha tudnám, ha például nem itt lennék a bizottsági ülésen. Úgy emlékszem, hogy 1989. március 15-én volt először a Kossuth Rádióban negyed 8 után mindig a körzeti időjárás-jelentés, ami pár éve, nem tudom, kinek az ötlete nyomán, de megszűnt, és esetlegesen bemondogatják ugyan, de teljesen fals adatokat mondanak be minden reggel. Miért nem lehet visszahozni ezt a körzeti időjárás-jelentést Pozsonytól Csíkszeredán át Újvidékig? Ezeknek az állomásoknak a javarésze most is működik, továbbítják az adatokat, és egyébként egy jó kitekintést adott. Akkor, március 15-én az ember fellelegzett, hogy jó, ilyen is lehet, és azóta megéljük a nagy demokráciát, és ezt elhagytuk. Ugyanígy, hasonlóan a televíziókban lehetne egy Kárpát-medencei kitekintés, és utána szűkíthetnénk le Magyarországra. Nagyon-nagyon képletes az - a kereskedelmi televízióknál abszolút nem látunk ilyet -, ami mind a Dunán, mind az M1, M2 időjárás-jelentésében megjelenik. Lehet, hogy ez rajtam kívül senkit nem érdekel itt a teremben, de engem nagyon, ezért, ha lehet, konkrétan kérem, hogy ezt hozzák vissza. Mindig negyed 8 után két perccel volt, évtizedeken keresztül, és most már körülbelül 10 éve nincsen. Köszönöm szépen.

DR. BÖRÖCZ ISTVÁN, az MTVA vezérigazgatója: Ez valóban fontos fölvetés, és el fogunk rajta gondolkodni rövid úton, hogy ezeket a régiós időjárás-jelentéseket visszahozzuk, de mentségünkre legyen szólva, adunk Kárpát-medencei kitekintést, jelentést a reggeli műsorokban is és a Duna Televízióban a híradó utáni időjárás-jelentésben is, bár nem tematizált, régiós időjárás-jelentést, ebben igaza van, úgyhogy ezt valóban át kell gondolni, hogy ne hozzuk-e vissza.

ELNÖK: Pontosan el tudnám mondani, hogy Pozsonytól le Újvidékig hogy jöttek a különböző állomáshelyek, és higgye el, ezek ma nincsenek, teljesen esetleges módon, ha bemondja a bemondó, van, ha nem, akkor nincs, de nem felsorolva, és a Petőfi Rádiónál is csak esetlegesen van ilyen, nem tényadatokat közölve van, tehát ez nem az, ami minden reggel ugyanabban az időpontban volt.

Csermák Zoltán úrnak adom meg a szót.

DR. CSERMÁK ZOLTÁN, az MTVA tagja: Egy nagy hír kimondásával szeretnék kezdeni, hogy Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen. Nekünk azért van egy hátsó gondolatunk a határon túli kapcsolatunkkal, hogy nézzenek is minket, és a nézettségi, hallgatottsági statisztikák azt jelzik, hogy tényleg a közmédia otthon van a külhonban is.

Még egy dolog Szávay képviselő úrnak, hogy igen, jelenleg körülbelül háromezer cikk, tanulmány jelenik meg a Magyar Televízióról, a Duna Televízióról, magyarul a közmédiáról, és ezzel a politikai élet után a legtöbbet említett intézmény az MTVA és intézményei, és ennek kétharmada interneten jelenik meg, egyharmada írott sajtó. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Tisztelt Vezérigazgató Úr, Vezérigazgató-helyettes Urak, Igazgató Urak! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Bizottság! Köszönöm szépen, hogy eljöttek, illetve számunkra ilyen részletes tájékoztatást adtak mind írásban, mind szóban. Azt gondolom, hogy ez a

bizottsági ülés nagyon jól sikerült, és bár még biztosan órákig tudnánk hallgatni önöket, illetve ezeket a dolgokat vitatni, de sajnos erre ma már nincsen lehetőségünk.

Elnök asszony említette, hogy valamilyen módon a bizottságunk próbálja meg kiegészíteni a Kós Károly Kollégium tevékenységét, illetve egy szorosabb együttműködésre lenne szükség, esetlegesen, ha ettől a kollégium nem zárkózik el, bár nem szoktunk együttműködési megállapodásokat kötni, de esetleg egy kihelyezett bizottsági ülésen szívesen részt vennénk önöknél, ott is tájékozódnánk, és valamilyen módját adnánk annak, hogy szorosabb együttműködést tudjunk megvalósítani.

(Jelzésre.) Kőszegi képviselőtársam még jelezte, hogy hozzászólna.

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Igen. Köszönöm szépen.

Csak egy elkészítésre kértem szót. A tavasz nagyon nehezen akar jönni, de elemi erővel fog érkezni, és most itt van előttünk a húsvét, ezért mindenkinek áldott húsvétot kívánok, és kívánom, hogy valóban megváltást hozzon az egész nemzetnek és mindannyiunknak. Köszönöm szépen, hogy itt voltak.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Ugyanezt mondtam volna én is *(Derűltég.)*, de most már csak további jó munkát kívánok önöknek, és még egyszer köszönjük, hogy eljöttek.

Egyebek

Egyebekben, tisztelt bizottság, csak egy mondat, hogy április 2-án, ne felejtsek el, bizottsági ülést tartunk. Kérek mindenkit nyomatékosan, hogy jöjjön el, Martonyi János külügyminiszter urat fogjuk meghallgatni. Köszönöm szépen. Vizontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 24 perc)

Potápi Árpád János
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika